

&lot

- 0-GİRİŞ
- 1-ORGAN NAKLİ VE VASIYETİ CÂİZ MİDİR
- 2-İSLÂM'DA ORGAN NAKLİNİN CAİZ OLMADIĞINI, İNSAN BEDENİNİN HÜRME TE LÂYIK İLÂHÎ BİR EMANET OLDUĞUNU ORTAYA KOYAN GÖRÜŞLERDEN BAZI ÖRNEKLER
- 3-ÖLÜM ÂNI, BEYİN ÖLÜMÜ KRİTERİ HAKKINDAKİ TIBBÎ, AHLÂKÎ, HUKUKÎ TARTIŞMALAR ve İLGİLİ HABERLERDEN ÖRNEKLER
- 4-ORGAN NAKLİNİN TIBBÎ MAHZURLARI, ALTERNATİF TEDAVİ YÖNTEMLERİ
- 5-MUHTEREM ÖMER ÖNGÜT K.S. HAZRETLERİNİN İNSANIN YARATILIŞI VE ORGAN NAKLİ İSİMLİ ESERİNİ VE ŞAHSINI HEDEF GÖSTERMEYE MATUF MEDYA HABERLERİ SEBEBİYLE YAPILAN HUKUKÎ MÜCADELE

ORGAN NAKLİ VE VASIYETİ CÂİZ MİDİR?

Bu Hususta Mahlûkun Hükümü Yoktur. Allah-u Teâlâ Âyet-i Kerime'lerinde Şöyle Buyuruyor:

"Andolsun ki Biz Âdemoğullarını Üstün Bir İzzet ve Şerefe Mazhar Kıldık." (İsrâ: 70)

**"Kendi Kendinizi Katletmeyin." (Nisâ: 29)
Bu Bir Emr-i İlâhî'dir.**

**"Kendi Elinizle Kendinizi Tehlikeye Atmayın." (Bakara: 195)
Bu da Bir Emr-i İlâhî'dir.**

**"Kim Bir Mümini Kasten Öldürürse, Onun Cezası, İçinde Devamlı Kalacağı Cehennemdir." (Nisâ: 93)
Bu da İlâhî Bir Hükümdür.**

**İNSAN VÜCUDU ALLAH-U TEÂLÂ'NIN
BAHŞETTİĞİ İLÂHÎ BİR EMANETTİR.
ŞAHSA ÂİT DEĞİLDİR Kİ, ORGANLARINI
BAŞKASINA BAĞIŞLAYABİLSİN!**

Gayemiz; mükerrem bir varlık olan insanın hayatta olduğu gibi vefatında da hürmete lâayık olduğunu duyurmaktır. Kanunlar izin vermiş, alan almış, veren vermiş, kendisi bilir. Ancak "İslâm dini'nde bu vardır" denildiği zaman hüküm-ü İlâhî'yi hatırlatmak her müslümanın vasifesidir. Bu hatırlatma

müslümanlar için, Allah-u Teâlâ'nın hükmü ile hareket edip, O'nun rızasına uygun iş ve icraat yapmak isteyenler içindir. Bizim beyanlarımız İslâm dini'ne göredir. Bu konuda Hazret-i Allah ve Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in hükmü esastır. Biz sadece hatırlatıyoruz. Mesul olmamak için. Cenâb-ı Hakk Kur'an-ı kerim'inde:

"Namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten vazgeçir." buyuruyor. (Lokman: 17)

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri organ nakli ilk gündeme geldiği yıllarda bu hakikatleri hemen duyurmaya gayret etmişler ve 1990 yılında "İnsanın Yaratılışı ve Organ Nakli" isminde bir de eser neşretmişlerdi. Mart 1994 ve Temmuz 2001 tarihli dergilerimizde de konu ele alınmış, ilâhî hükümler hatırlatılmıştır. Binaenaleyh; Bu hakikatleri tekrar hatırlatmak bir zaruret oldu. Bu vesile ile; Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri'nin "İnsanın Yaratılışı ve Organ Nakli" isimli eserini özet olarak arz ediyoruz.

Allah-u Teâlâ dünya ve ahireti insan için, insanı da kendisini tanımları için yaratmıştır.

Hazret-i Allah insanı hiçbir mahlûkuna vermediği nimetlerle donatmış, ruh vermiş, "Mükerrem" kılmıştır.

Bu vücut insanoğlunun kendi malı değil, Hazret-i Allah'ın emanetidir. Tasarruf yetkisi Hazret-i Allah'a aittir.

"Organ Nakli ve Vasiyeti" mevzuu Hazret-i Allah'ın mülkünde yaratmış olduğu, insan üzerindeki tasarruf yetkisini "İnsan kurtarma" adı altında ihlâl etmek demektir. Üstelik organlar "Beyin ölümü" adı altında kişi daha ölmeden, can çekişirken alınmaktadır.

Bu sebeple "Organ Nakli ve Vasiyeti" câiz değildir. Alan da veren de mesuldür.

Bilim adına veyahut "Ne olursa olsun biraz daha yaşayayım." anlayışıyla din-i İslâm'ın hükümlerini değiştirmeye çalışmak, "Bu dinde vardır." diye hüküm vermek Hazret-i Allah'a, Kitabullah'a, Resulullah'a -sallallahu aleyhi ve sellem- karşı gelmektir.

Kendisini Allah-u Teâlâ'nın hükm-ü ilâhîsi ve onun izin dairesi ile sınırlı görmeyen bir bilim anlayışını kabul etmemiz mümkün müdür? Asla mümkün değildir! Eğer mümkün idiyse; insan kopyalama çalışmalarına, rahim nakline, hatta başkalarının spermiyle çocuk doğurmaya niye cevaz veriyorsunuz? Veyahut farz-ı muhal bir gün kafa nakli yapılabilir hâle gelirse buna ne diyeceksiniz?

Binaenaleyh kimisi bilimi putlaştırdığı için, kimisi "Daha çok yaşayayım!" diye, kimisi "Çocuk sahibi olayım" diye "Hududullah"ı hiçe sayıyor, Allah-u Teâlâ'ya hasım kesiliyor.

Kanunlar izin vermiş, alan almış, veren vermiş, kendisi bilir. Ancak "İslâm dini'nde bu vardır" denildiği zaman hükm-ü ilâhî'yi hatırlatmak her müslümanın vasifesidir. Bu hatırlatma müslümanlar için, Allah-u Teâlâ'nın hükmü ile hareket edip, O'nun rızasına uygun iş ve icraat yapmak isteyenler içindir. Bizim beyanlarımız İslâm dini'ne göredir. Bu konuda Hazret-i Allah'ın ve Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in hükmü esastır.

Biz sadece hatırlatıyoruz. Mesul olmamak için. Cenâb-ı Hakk Kur'an-ı kerim'inde şöyle buyuruyor:

"Namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten vazgeçir. Bu hususta sana isabet edecek eziyetlere katlan, çünkü bunlar azmedilmeye değer işlerdendir." (Lokman: 17)

.

Tedavi adı altında yapılan organ nakli ile üç büyük cürüm işlenmektedir:

Birincisi; insanın mükerrem vasfına kastedilmekte ve ilâhî emanete ihanet edilmektedir.

"Andolsun ki biz âdemoğullarını üstün bir izzet ve şerefe mazhar kıldık." (İsrâ: 70)

İkincisi; organlar kişi ölmeden can çekişirken alındığı için organları alınan kişi katledilmiş, organlarını vasiyet eden kişi de kendi kendini katletmiş olmaktadır.

"Kendi kendinizi katletmeyin!" (Nisa: 29)

Bu bir emr-i İlâhî'dir.

Üçüncüsü; bir kimse organlarının alınmasını vasiyet etmekle, kendisini katlettiği için bu bir intihardır.

"Kendi elinizle kendinizi tehlikeye atmayın!" (Bakara: 195)

Bu da bir emr-i İlâhî'dir.

Diğer bir husus; kişi ölmüş dahi olsa ölüye eziyet haramdır. Ruhla cesedin irtibatı öldükten sonra da devam eder.

"Ölünün kemiğini kırmak, onu diri iken kırmak gibidir." (Ebu Dâvud: 3207 - İbn-i Mâce: 1616)

Bu emr-i Peygamberî'dir.

Bu hususta Muhterem, Merhum Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri "İnsanın Yaratılışı ve Organ Nakli" isminde müstakil bir eser neşretmişlerdir. İlk baskısı 1990 yılında yapılan bu eserden derlediğimiz bu ayki konumuzu ümmet-i Muhammed'in istifadesine arz ediyoruz.

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri'nin bu eserin ilk baskısı 1990 yılında yapılmıştır.

Mart 1994 tarihli Hakikat Dergisi'nin 6. Sayısı

Temmuz 2001 tarihli Hakikat Dergisi'nin 94. Sayısı

Allah-u Teâlâ'nın Emaneti; Mükerrerem Olarak Yaratılan Beden:

Allah-u Teâlâ insanları mükerrerem olarak yaratmıştır.

Allah-u Teâlâ gören göze, duyan kulağa, anlayan gönüle ibret olsun, yüceliğine ve yaratıcılığındaki eşsizliğe bir delil olsun diye insanı varlık âlemine çıkarmış; insanoğluna verdiği değeri, ikram edip şereflendirdiğini, onu en güzel bir şekilde ve mükemmellikte yarattığını Âyet-i kerime'sinde haber vermiştir:

"Andolsun ki biz âdemoğullarını üstün bir izzet ve şerefe mazhar kıldık." (İsrâ: 70)

İnsanların bütün âzâları da mükerremdir ve hürmete lâyıktır. Alınıp satılması, herhangi bir işte kullanılması helâl değildir.

İnsan niçin mükerremdir? Allah-u Teâlâ yarattığı için, içini ve dışını donattığı için, içinde O olduğu için mükerremdir. Binaenaleyh bu mükerrem olan insanın her organı da mükerremdir, kişiye âit değildir.

Bütün dünya senin olsa bir beden satın alabilir misin? Bir tek organı yapabilir misin? Yaratan O, yaşatan O...

Allah-u Teâlâ'nın yarattığı en değerli varlık insandır. Göklerde ve yerde bulunan her şey insan için yaratılmıştır.

Nitekim Âyet-i kerime'de şöyle buyruluyor:

"Görmediniz mi, göklerde ve yerde ne varsa hepsini Allah size boyun eğdirdi." (Lokman: 20)

İnsanın ruhu ilâhi nefhanın tezahürü, bedeni ise Allah-u Teâlâ'nın kudretinin surette tecelli eden eseridir.

Allah-u Teâlâ dünya mülkünde ona halifelik gibi üstün meziyet vermiştir. Ona lutfettiği yüksek kabiliyetler sayesinde, bütün varlıklar arasında en mümtaz yerini almıştır.

Bu mülkünde insanı kendisine halife yapması insanın değerinin ve mükerremliğinin diğer bir delilidir.

Allah-u Teâlâ ilk insan Âdem Aleyhisselâm'ı yaratmadan önce **"En yüce melekler meclisi"** mânâsına gelen Mele-i a'lâ'da onu anarak yüceltmiş, ona olan lütuf ve ihsanını önce meleklerle haber vererek Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmuştur:

"Bir zamanlar Rabb'in meleklerle: 'Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım' demişti." (Bakara: 30)

Diğer Âyet-i kerime'lerde de şöyle buyruluyor:

"Sizi yeryüzünde halifeler yapan O'dur." (Fâtır: 39)

"Sizi yeryüzünün hâlifeleri yapar." (Neml: 62)

Halifelik, Allah-u Teâlâ'ya ait bir ruh taşıma imtiyazından doğmaktadır.

Zira Âyet-i kerime'de:

"Ona kendi ruhumdan üfledim." buyruluyor. (Sâd: 72)

İsrâ sûre-i şerifinin 70. Âyet-i kerime'sinin devamında:

"Yaratmış olduklarımızdan çoğuna onları üstün kıldık." buyruluyor. (İsrâ: 70)

Yeryüzündeki bütün varlıklardan üstün olma şerefini insana Allah-u Teâlâ vermiştir. Bu ancak O'nun tarafından verilen nimet ve ikramdır.

Diğer bir Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmuştur:

"Biz insanı en güzel bir biçimde yarattık." (Tin: 4)

Gerek bedeni ve organları bakımından, gerekse mânevî bakımından insan en güzel biçimde yaratılmıştır. Mühim olan ise, insanın Allah-u Teâlâ tarafından verilen fazilet ve meziyetini koruması, Rabb'inin kendisine bir lütuf olarak bağışladığı eşsiz emsalsiz nimetlerine karşı O'na nankörlük etmemesi; bedeninin, organlarının, akıl ve zekâsının hikmet ve değerini bilip, her birini en güzel bir şekilde kullanmaya ihtimam göstermesidir.

Bu zâhirde mükerremliktir. Zâhirde mükerremlik olduğu gibi, bâtında da mükerremlik vardır.

Nitekim Allah-u Teâlâ bir Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Allah size zâhir ve bâtın her türlü nimetlerini bol bol vermiştir." (Lokman: 20)

Bâtındaki mükerremliğe gelince;

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Biz bir şeyin olmasını dilediğimiz zaman, sözümüz ona ancak "Ol!" dememizden ibarettir. O da derhal oluverir." (Nahl: 40)

Yani **"Ol!"** diyor, oluyorsun. Ve fakat en büyük gaflet, herkes olanı görüyor da olduranı görmüyor. Yani Yaratan'ını bilmiyor.

Görüyor, fakat yarattıklarını görüyor. Oysa her şeyi O yaratıyor, uzuvlarla donatıyor, her birini yerli yerine koyuyor, her birine ayrı ayrı vazifeler vermiş.

Senin aslın bir damla kerih su, o ise çok değerli bir şey. O çok değerli bir şeyi dilediği şekilde inşa etmiş, kendi ruhundan üflemiştir.

Allah-u Teâlâ bedenlerin ve uzuvların yaratılışındaki hikmetlerden, faydalardan, ziynet ve meziyetlerden hiçbir kusur ve noksanlık bırakmayıp, hepsini de en mükemmel şekilde yapmıştır.

Bedenin yaratılışında o kadar ince hikmetler, göz alıcı güzellikler, hayrete düşürücü sanatlar vardır ki, saymakla bitmez.

Âyet-i kerime'lerde şöyle buyurulmaktadır:

"O Allah ki, seni yoktan yarattı, düzenledi, ölçülü bir biçim verdi. Dilediği şekilde seni terkip etti." (İnfitar: 7-8)

Allah-u Teâlâ insanı her uzvu yerli yerinde ve en mükemmel bir tarzda, en güzel bir ölçüde yaratmıştır. O'nun yaratıcı gücü bütün uzuvlarda mucizevî bir şekilde kendini gösterir.

Hazret-i Ali -kerremallahu veçhe- Efendimiz şöyle buyururlar:

"Devân sendedir bilmezsin.

Derdin de sendedir görmezsin.

Sen kendini küçücük bir cirim zannedersin

Halbuki bütün âlemler sende dürülmüştür (de bilmezsin)"

Kâinatta ne ki mevcutsa Allah-u Teâlâ'nın insanda hepsini halkettiğinden haberin var mı?

Senin ise bunlardan hiç haberin yok. Sen sadece el ve ayağın tutmak ve yürümek için, dilin konuşmak için kullanıldığını bilirsin. Halbuki insanın içindeki ve dışındaki bütün organlar bir iş için yaratılmışlardır. Her biri bir işle meşgul olurken sen ise tatlı tatlı uykudasın. Onlar sana hizmetten bir an bile geri durmuyorlar. Sen ise onları tanımıyorsun. Aynı zamanda onları sana hizmet ettirene de şükretmiyorsun.

"Gerçekten insan çok nankördür." (Hacc: 66)

İnsan bu hususlarda tefekkür etmiyor, sırlarını çözmeye çalışmıyor.

"Gerçek hükümdar olan Allah çok yücedir!" (Tâhâ: 114 - Müminûn: 116)

Yaratmak, yok etmek, hayat vermek ve öldürmek suretiyle mülkünde tasarruf sahibidir. Boşuna bir şey yaratmaktan münezzehtir.

.

Parmak ucundaki hassasiyete bir bakın ki, kör onunla görüyor. Bir parmak izi, diğer hiçbir insanın parmak izine uymuyor.

Nitekim Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

"Evet, biz onun parmak uçlarını bile derleyip eski haline getirmeye kadiriz." (Kıyamet: 4)

Parmak uçlarında yaratılış bakımından ince bir sanat bulunduğu için Allah-u Teâlâ onları anmıştır.

"Şekil verenlerin en güzeli olan Allah'ın şânı ne yücedir." (Müminûn: 14)

Her şeyi nizam ve intizam içinde yoktan var eden O'dur. Her güzelliğin, her tekâmülün ilk numunesi O'nundur.

Bunların her biri ne büyük birer ihsan-ı ilâhîdir!

"Ne az şükrediyorsunuz!" (Mülk: 23)

"Sanatı karşısında akılların hayrete düştüğü Allah'ı tenzih ve tesbih ederiz.

Kudreti karşısında en güçlü kimselerin âciz kaldığı Allah'ı tenzih ve tesbih ederiz."

Hasan Anayol

h.anayol@dengegazetesi.com.tr

Organ nakli... Umutlar biterse!...

02 Mart 2012 Cuma

Ankara Hacettepe Üniversitesi'nde dünyada ilk kez bir insana aynı anda "çift kol ve çift bacak nakli" yapıldı. Ancak, hasta "dolaşım bozukluğu" sonucu yaşamını kaybetti. 27 yaşındaki Şevket Çavdar adındaki hastanın durumu "Vericiden nakil" konusunu tartışılır hale getirdi.

Aslında İslami hassasiyeti olan çevrelerce nakillere sıcak bakılmadığı biliniyordu. Günümüzde her olayın magazin konusu yapılması moda haline getiriliyor dersek yanlış söylemiş olmayız. Bakın nakil öncesi şaşaalı tanıtımlara, şimdi neredeler?

Ömer Nasuhi Bilmen'in "Büyük İslam İmihali'nin (Sh.466)

"İnsanların bedenleri ve organları hayatta olduğu gibi öldükten sonra da hürmet edilmeye layıktır. Ve dokunulmazlığı vardır." hükmü, nakil karşıtlarının önemli kanıtı. Ali Rıza Demircan Hoca, bir TV kanalında naklin haram olduğunu söyleyerek aynı görüşü savunmuştur.

Bu bağlamda Şevket Çavdar'a, organları alınan kadavra'ya dokunulmuştur. Hayat dolu bir insanın kendi kendine yetebilecek zihinsel ve bedensel bazı işlevlerini -az da olsa -yerine getirirken, bir Üniversitenin - başanlı yüz naklinden sonra-böylesi beklentisi yüksek plantasyona kalkışılması, etik açıdan doğru bir yaklaşım mıdır?

Yaşama umudu bitmemişken, son çare olarak, ikna edilmesi doğru mudur? Aslında, kişi tekerlekli sandalyeyle dolaşıyor, TV seyrediyor, internetle kendi dışındakilerle iletişim kurabiliyordu. Şimdi aramızda yok. Ailesinin yaşadığı taravmayı tahmin edebiliyor muyuz?

Uzmanlar, dünyada gerek beyin ölümü, gerek kalbi duran insanın uzuvları bir başkasına "vasiyet/bağış yoluyla" alınarak bu yolla insan sağlığına hizmet edildiği varsayılmaktadır. Olay, mesleki etik, felsefi, dini tartışmalar birbiri ile çelişmesine rağmen ısrarla, Allah'ın haram kıldığına "fetva veren dini otoriteler "zaruret ilkesini" ileri sürmüşlerdir.. Bu konu Batı'da hala tartışılmaktadır.

Ölümün "1-Bir kişi kalp ve dolaşım fonksiyonu, 2-Solunum fonksiyonu, 3-Beyin faaliyetlerinin total ve geriye dönüşü mümkün olmayacak şekilde durması hallerinde ölümün gerçekleşmiş sayılacağı kabul edilmektedir. Ne varki, bu koşulları çürütecek bir olay yaşandı. ABD'de bitkisel hayatta 15 yıl yaşayan ve 3 kez yaşam makinesinden fişi çekilen **TERRİS CHAVO** adlı hasta, **HAYATA DÖNDÜ!!!**

Ölümün ancak, bir yüksek İrade-i Külliye'nin elinde ve emrinde olduğu gerçeği ortaya çıkıyor.!

Bizde ise İzzet Baysal Üni. Tıp Fakültesi öğretim üyesi Dr.Ferda Şenel'in 2001 yılında yaptığı bir araştırmasında "...kadavradan organ nakilleri, kalbi çalışan, ancak beyin ölen kişilerden yapılır. "Ve Beyin ölümü kararı zor alınabilen bir karardır. bilimsel sonuca varması ; "Kalbi durmamış bir insanın organlarının alınması durumunda kişinin ölmesi cinayet sayılmaz mı? Bu kararı kim verecektir?

Organ nakillerinde uzmanlarca "ortalama her 10 vak'adan 3-6sında organ reddi görüldüğü" ifade edilmektedir. Ayrıca "nakil yapılan hastaların yaklaşık %50'si belli bir zaman diliminde ret atakları geçirdiği." tespiti dikkat çekicidir.

İlave olarak, nakillerden insan sağlığı üzerinden haksız kazanç sağlayanlar, Arena programlarına konu mesleki ahlaksızlıklara kapı aralayanların olduğu bilinmektedir. Öte yandan sırf magazin, gündem kapma hafifliğinde yapılan operasyonlar, hastalara umut yerine "Umutların bitmesine" sebep olduğu algısı uyandırmaktadır. Kur'an-ı Kerim'de Alemlerin Rabbi : "Kendi kendinizi katletmeyin. (Nisa:29) "Emr-i ilahisi, **Kendi elinizle kendinizi tehlikeye atmayın.** (Bakara:195) "öğüdü önemsenmelidir.

Ben de önceleri "Organ nakli"ne sıcak bakanlardandım. Ama.. Muhaliflerden "İnsan'ın Yaradılışı ve Organ Nakli" konusunda hacimli eser sahibi : **Ömer Öngüt Hoca'nın** kitabını okuyunca görüşlerim değişti. Ayrıca, organ naklinin alternatifsiz bir tedavi yöntemi olmadığı; kök hücre enjeksiyonu ile hasarlı organların onarıldığı, yapay malzemeden organların kullanıldığı bilinmektedir.

Ne yalan söyleyim. Nakil konusunda hala gitgeller yaşıyorum.. Nihayetinde söz konusu olan bir **Can !**. Ama bu can, bu beden kimin? Kim tarafından emaneten verilmişti? Ademoğlu'nun "Mükerrrem" insan olabilesinin yöntemi, **Hazret-i Kur'an'da** işaret ettiği göre "**Amenna l'** demek yeterli bence. Ömer Öngüt Hoca'nın "İnsanın Yaradılışı ve Organ nakli" kitabını sizler de mutlaka okuyunuz.. Orada herşeyin cevabını bulacaksınız.

Organlar kişi ölmeyen can çekişirken alınmaktadır. Zira solunum ve kalp durduktan sonra alınan organ işe yaramaz. Nitekim "Beyin ölümü" organ alabilmek için 1968 yılında icat edilmiş bir kriterdir.

Ölüm nedir?

Nefes alıp vermenin durması, ruhun çıkması, vücudun soğumasıdır.

Organın alınması esnasında kalp çalışıyor, ruh daha alınmamış olduğundan "Bir katliam!" diyoruz. İslâm'ın kabul ettiği ölüm; nefes alıp vermenin durması, ruhun çekilmesidir.

(Meselâ geçtiğimiz Ocak ayında organları bağışlanan şahsın yüzünü, kollarını, bacaklarını almak için Antalya'dan, iç organlarını almak için Ankara'dan iki ayrı ekip İzmir'e gitmişti. Hasta kolları, bacakları alınırken öldüğü, kalbi durduğu için Ankara'dan gelenler iç organlarını alamadan geri döndüler. Yine "Beyin ölümü gerçekleşti" denilen bazı hamile kadınların makinalara bağlı olarak da olsa günlerce yaşayarak bebeklerinin sağlıklı olarak dünyaya geldiği vakalar vardır. Ruh olmasa idi, nefes alıp vermese idi, kamındaki çocuk nasıl yaşayacaktı? Hayy ve Kayyum olan Hazret-i Allah her zerreye hayat veriyor. İnsan da onun ruhu ile hayat buluyor. O ruh olmadan hayat mümkün mü? Mümkün değil!!)

Binaenaleyh burada kişi can çekişirken vücudu parçalanıyor.

Organ nakli ve vasiyeti hususunda mahlûkun hükmü yoktur. Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde kesin olarak emir buyuruyor:

"Kendi kendinizi katletmeyin!" (Nisa: 29)

Halbuki organ nakli, organlar canlı iken yapılıyor. Öleceğine yakın bir zamanda vazifeli melekler canını alırken, doktorlar da organlarını alıyor. Kişi hem içten, hem de dıştan ıstırap görüyor. Bir taraftan en büyük eza ve cefâ çekiliyor, bir taraftan da bir nevi cinayet işleniyor. Bu ise haramdır.

Bu doğrudan doğruya bir katliamdır. Vasiyet etmekle de kişi kendisine en büyük tehlikeyi kastediyor. Bir insan kendisini katlederse ebedî cehennemdedir. Hem kendi eliyle kendisini katlediyor, hem de en büyük felâketi hazırlamış oluyor.

Kur'an-ı kerim'de organ nakli diye bir Âyet-i kerime yok diyorlar. Doğrusu bu çok büyük iftirâdır. Zira Allah-u Teâlâ değil katliamı, mümine eziyeti de haram kılmıştır.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde buyuruyorlar ki:

"Kendi kendini boğan kimse, cehennemde kendini boğa boğa kendini vuran kimse de cehennemde kendine vura vura azap eder." (Buharî. Tecrid-i sarîh: 669)

Kişi emr-i İlâhî gelmeden kendisini öldürdüğü için Hazret-i Allah'ın takdirine karışmış oluyor. Bunun için de cehenneme giriyor. Çünkü O'nun verdiği canı ancak O alır.

Sen de organlarını vasiyet etmekle; ilâhî takdire müdahale etmiş, Hazret-i Allah'ın emanetini çiğnemiş ve kendini katletmiş oluyorsun. Böylece de azaba müstehak oluyorsun. O'nun verdiği âzâyı yine O alır. Kimin malını kime ve ne sıfatla veriyorsun?

Bir doktor dedi ki *"Biz âzânın hepsini almıyoruz, bir parçasını alıyoruz."*

Biz de o zaman diyoruz ki "Bir cümlelin noktasını virgölünü aldığında o cümle düzgün oluyor mu?" Bunun gibi, o âzânın öz noktasını alınca; o âzâ da, âzâ olmaktan çıkıyor.

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi profesörlerinden Dr. Saffet Solak *"Hakikat ile Dalâleti Bilmemiz Lâzım"* adlı kitabımızı okumuş. Bir ziyaretimizde *"Kitabı nasıl buldun?"* diye sorduk. "Başucu kitabım." dedi. Organ nakli hakkındaki beyanımız üzerine de şunları söyledi: *"Şu gördüğünüz oğlumun geçirdiği bir kaza neticesinde kalbi durdu, dimağı da durdu ve öldü diye morga kaldırıldı. Daha sonra bir şüphe üzerine masaj yapıla yapıla Allah-u Teâlâ oğlumun yeniden hayata döndürdü. Eğer ben oğlumun organlarını bağışlamış olsaydım, kendi çocuğumun katili olurum. İşte yanımda"* dedi.

Ölmek üzere olan bir hastayı "Nasıl olsa ölecek!" diye ecelinden bir-iki gün önce öldüren kimse -doktor bile olsa- cinayet ile yargılanır değil mi?

O halde sormak lâzım: "O kadar insan ölüyor, niye onların organlarını alamıyorsunuz?", "Kalbi-solunumu duran bir kimseden niye organ alamıyorsunuz?" "İşe yaramıyor." diyeceksiniz. İşte organ alabilmek için "Beyin ölümü" diye bir şey çıkardılar, öyle olmasaydı morglar cenaze dolu, onlardan organ alırlardı.

Bile bile bu fetvâyı vermek, tavsiye etmek büyük cürettir.

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Kim bir mümini kasden öldürürse onun cezası, içinde ebedî kalacağı cehennemdir." (Nisâ: 93)

Bu ilâhî beyanlar Kur'an-ı kerim'de yok mu?

Nitekim "Öldü!" diye hüküm verildiği halde tekrar Cenâb-ı Hakk'ın dilemesi ile hayatına devam eden nice insanlar var. "Beyni öldü!" diye vücudu parçalanan o insanlardan bir tanesi bile hayatına devam edebilecek durumda ise sizin durumunuz ne olacak?

Diğer bir Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Kim bir cana kıymamış, ya da yeryüzünde bozgunculuk yapmamış olan bir kimseyi öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibidir." (Mâide: 32)

Görüldüğü gibi bir kişiyi öldürmek ile milyarlarca kişiyi öldürmek arasında ilâhî mesuliyet noktasında hiçbir fark yok.

Bu katle cevaz verenlerin, bu katliama ortak olanların durumu ne olacak?

Onlar bu hâle neden düştüler? Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"Onların çoğu akıllarını kullanmazlar." buyuruyor. (Ankebût: 63)

Bunların bu hakikatleri kabul etmeyeceklerini çok iyi biliyoruz. Bütün bunları açık açık yüzlerine söylüyoruz ki, ind-i ilâhî'de mesul olmayalım. Duyan da bu mesuliyetten kurtulsun!

Buna cevaz verenler iyiden iyiyeye bilsinler ki, büyük bir vebal altındadırlar.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyuruyorlar:

"Herhangi bir kişi zulmen öldürülürse, onun kanından bir hisse Adem'in ilk oğlu Kabil'e ayrılır. Çünkü o, adam öldürme çığırını ilk açandır." (Buhârî)

Her adam öldürmede bir günah payı Kabil'e ayrıldığı gibi, organ nakline ilk cevaz verenlerin her birisine bu katliamdan günah payı gelecek.

Organlarını vasiyet edenler de bu mesuliyetten kurtulamazlar.

Allah-u Teâlâ'nın hükmü yanında mahlûkun ne hükmü var? Hiç!

Âyet-i kerime'lerde:

"İyi bilin ki yaratmak da emretmek de O'na mahsustur." (A'râf: 54)

"Her şeyden haberdar olan Allah gibi, sana hiç kimse haber veremez." buyuruluyor. (Fâtır: 14)

Biri kendini diğeri için feda etmiş bir diyeceğim yok. Fakat bu hususta bildiğimi arzedeğim:

Zeynel Kahya adında bir arkadaşım vardı. Akyazı'da kaymakamlık da yapmıştı. Bu kardeşimizin babası vefat etti. Hafta içinde de kendisi vefat etti. Bunun hikmetini sorduğumuzda dediler ki: Bir fabrika müdürü arkadaşım varmış, böbreğini ona verdi. Ve o tek böbrek ona yetersiz olduğundan vefat etti. Böbrek verdiği fabrika müdürü ise cenazesine bile gelmedi. O ise böylece kendi kendinin katili oldu. Genç hanımını ve çocuklarını bıraktı gitti. Kaymakamlık yaptığı dönemdeki makam şoförü gelmişti. Faaliyetlerinden bahsediyordu.. Hepsini geride kaldı.

Bir doktor bu hususta şöyle mevzu bahis etti:

Babamız hastadır. Kardeşim böbreğini verecek. Mahsurlu hususlarını arzettim, vazgeçti. Zira bu tıbben de mahsurludur.

zamana karşı büyük bir yarış başladı. Önce Antalya, İzmir ve Ankara'dan çıkan 3 ayrı ekip, Uşak'a geldi. Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde Plastik ve Rekonstrüktif ve Estetik Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Ömer Özkan'ın yönettiği organları alma ameliyatı sırasında Ahmet Kaya'nın kalbi durdu. Bu nedenle iç organlar alınamadı. Böbrekler, kalp, karaciğer ve pankreas için Ankara'dan gelen ekip eli boş dönmek zorunda kaldı. Operasyona devam eden İzmir ekibi, korneaları alıp Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'ne götürürken, Antalya ekibi de 2 kolu, sağ bacağı ve yüzü alıp yola çıktı. Ancak

22.01.2012

Vasiyet İntihardır:

Bir kimse organlarının alınmasını vasiyet etmekle, kendisini katlettiği için, bu bir intihardır.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"Kendi elinizle kendinizi tehlikeye atmayın." buyuruyor. (Bakara: 195)

Zira organ nakli daha kişi ölmeden, organlar canlı iken yapılıyor. Beyin fonksiyonlarının durmuş olduğuna hükmedilerek nakil yapılıyor. Halbuki o anda kalp çalışır vaziyettedir. İşte bu kişinin takdir-i İlâhi ile bitkisel hayattan çıkma imkânı ve ihtimali de vardır. Misalleri de çoktur. Fakat daha kalp durmamışken organlar alındığı için, bu bir intihar oluyor.

Kişi emr-i İlâhi gelmeden kendini öldürdüğü için Allah-u Teâlâ'nın takdirine karışmış oluyor. Bunun için de cehenneme giriyor. Çünkü O'nun verdiği canı ancak O alır.

Bir insan da organlarını vasiyet etmekle; ilâhî takdire müdahale etmiş, Hazret-i Allah'ın emanetini çiğnemiş ve kendisini katletmiş, böylece de azaba müstehak olmuş olmaktadır. O'nun verdiği organı yine O alır. Kimin malını kime ve ne sıfatla veriyorsun?

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz yarasının ıstırapına dayanamayıp kendisini öldüren için Allah-u Teâlâ'nın:

"Kulum acele ederek bana geldi, ben de ona cenneti haram kıldım." buyurduğunu haber veriyorlar. (Buhârî. Tecd-i sarîh: 668)

Organlarının alınmasını vasiyet eden kişi, ölümünü Hazret-i Allah'ın takdirine değil, doktorların kararına bırakmıştır.

Şayet onlar ölümüne hüküm verilerse organlarını alacaklar ve ölmemiş olan veya daha yaşaması muhtemel olan kendisinin hayatına son vereceklerdir.

İşte bu bir intihardır.

Artık kalbi, böbreği, gözü, ciğeri -iç organları- alınan biri nasıl yaşasın. Ama belki yaşayacaktı. Hazret-i Allah belki tekrar sıhhat verecekti! İmansız ise belki iman edecekti, günahkâr ise belki tevbe edecekti. Ama takdirine müdahale etmiş oldu.

Şimdi düşünün! Organlarını vasiyet etmekle; ilâhî takdire müdahale etmiş, Hazret-i Allah'ın emanetini çiğnemiş, emr-i İlâhi gelmeden kendisini öldürdüğü için Hazret-i Allah'ın takdirine karışmış oluyor. Böylece de azaba müstehak oluyor.

Ashab-ı kiram'dan Câbir bin Semüre -radiyallahu anh- der ki:

"Resulullah Aleyhisselâm'a kendisini öldüren bir adam getirilmişti, üzerine namaz kılmadı." (Müslim: 978)

Bununla birlikte Ashab-ı kiram'ına **"Arkadaşınızın cenaze namazını kılın."** buyurduğu da rivayet edilmiştir.

Diğer bir Hadis-i şeriflerinde ise şöyle buyuruyorlar:

"Her kim kendini bir demir parçası ile öldürürse, demiri elinde, onu karnına saplar bir halde cehennem ateşinde ebedi ve daimi olarak kalacaktır."

Her kim zehir içer de kendini öldürürse o kimse de zehirini cehennem ateşinde ebedi ve daimi kalarak içecektir.

Her kim de dağdan yuvarlanır da kendini öldürürse, o da cehennem ateşinde ebedi ve daimi olarak yuvarlanacaktır." (Müslim: 109)

O'nun verdiği canı vakti saati geldiğinde yine O alır.

Organ nakli, organlar canlı iken yapılıyor. Öleceğine yakın bir zamanda vazifeli melekler canını alırken, doktorlar da organları alıyor. Hem içten hem de dıştan ıstırap görüyor. Şöyle bir temsil getirirsek "Keçi can derdinde, kasap et derdinde." Bunun da müsebbibi sensin, çünkü vasiyetini yaptın.

Bir taraftan en büyük ezâ ve cefâ çekiliyor, bir taraftan da bir nevi cinayet işleniyor. Bu ise haramdır. "Kilise harabesiyle cami tamir edilmez." sözü meşhurdur.

SABAH
23 Kasım 2007, Cuma

Bağışladığı organ alınırken canlandı

ABD'de beyin ölümü gerçekleşen genç, hemşireler vücudunu organ bağışi için hazırlarken gözlerini açtı..

ABD'de 21 yaşındaki Zack Dunlap, trafik kazası sonrası hastaneye kaldırıldı. İki gün yoğun bakımda kaldıktan sonra "beyin ölümü gerçekleşti" denilen genç, mucize eseri hayata döndü. Dunlap, hemşireler ölü bedenini organ bağışi için hazırlamaya başladığı sırada gözlerini açtı. Hastaneden bir yetkili "Hemşire de çok şaşırılmış. Dunlap aniden koluna yapışmış" dedi. Hastayı yeniden muayene eden doktorlar, gencin bilincinin açık ve hayatta olduğunu gördü. Yeniden tedavi altına alan Dunlap'ın sağlık durumunun her geçen gün daha iyiye gittiğini belirten ailesi "Bu gerçek bir mucize" dedi.

Zack Dunlap

Organ Nakli Ölüye Eziyettir, Eziyet İse Haramdır:

Organ naklinde organlar "Beyin ölümü gerçekleşti." denilen hastalardan alınmaktadır. Ancak ileriki sayfalarda etraflıca izah edileceği üzere "Beyin ölümü" ölüm değildir.

Sağlık Bakanlığı'nın yayın organı SB Diyalog Dergisi'nin Kasım 2004 tarihli 7. sayısında beyin ölümü şu benzetme ile anlatılmıştır:

"Beyin ölümü, çok basit bir benzetme ile vazodaki çiçeğe, bitkisel hayatı ise saksıdaki çiçeğe benzetebiliriz. Vazodaki çiçek istesek de istemesek de birkaç gün sonra solacak kuruyacaktır."

Görüldüğü üzere "Beyin ölümü" denilen şey aslında ölüm değil, "Nasıl olsa ölecek" durumudur. Ancak bu durumun tespitinde dahi hata yapma ihtimali her zaman mevcuttur. Amerika'da Zack Dunlap isimli gencin beyin ölümü tanısı konulup organları alınmaya hazırlanırken hareket ederek ölümden kurtulması bunun en bariz bir delilidir.

Ölüm vaki olsa dahi; İslâm dini'nde ölüye saygı ve hürmet gerekir. Ölü dahi olsa organları alınamaz, ölüye eziyet haramdır.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde:

"Bir müslümana eziyet eden, bana eziyet etmiş gibi olur. Bana edilen eziyet ise Allah'a edilen ezâ gibidir." buyuruyorlar. (Camius-sağır)

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Ölünün kemiğini kırmak, onu diri iken kırmak gibidir." (Ebu Dâvud: 3207 - İbn-i Mâce: 1616)

Hadis-i şerif'ten; kişinin hayatta iken eziyet duyduğu şeylerden ölü iken de eziyet duyduğu anlaşılmaktadır.

Nitekim Ashâb-ı kiram'dan Abdullah bin Mesud -radiyallahu anh-:

"Bir mümine ölü iken eziyet etmek, hayatta iken eziyet etmek gibidir." demiştir.

Hadis-i şerif'ten maksat; dirinin kemiğini kırmak haram olduğu gibi, ölünün kemiğini kırmak da haramdır.

Ebu Dâvud'un haşiyesinde, Süyutî bu Hadis-i şerif'in sebebini şöyle zikretmektedir:

Câbir -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre şöyle demiştir:

"Biz Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile beraber, bir cenazeye çıktık. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- kabrin kenarında oturdu, biz de beraberinde oturduk. Mezar kazıcısı toprak altından bir bacak veya kol kemiği çıkardı. Onu kırmak istedi. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Onu kırma! Senin onu ölü iken kırman, onu diri iken kırman gibidir. Lâkin onu kabrin kenarında toprağa göm." buyurdu.

Ümmü Seleme -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'den rivâyet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Günah hususunda ölünün kemiğini kırmak, onu diri iken kırmak gibidir." (İbn-i Mâce: 1617)

Bu emr-i Peygamberi'yi çürütmek için, nefisini ilâh edinin şeytana uyanlar ameliyattan bahsediyor.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde:

"Allah-u Teâlâ derdi de devâyı da indirdiği gibi, her dert için bir devâ yaratmıştır. Binaenaleyh tedaviye devam ediniz. Fakat haram ile tedavi etmeyiniz." buyuruyorlar. (Ebu Dâvud: 3874)

İnsan vücudu Allah-u Teâlâ'nın kullarına bahşettiği ilâhî bir emanettir. Şahsa ait değildir ki, organlarını başkasına bağışlayabilsin.

Birisi öldü diye onun evinden istediğin malzemeyi alıp kendi binana kullanabiliyor musun? Diyeceksin ki "Hayır kullanamam, çünkü onun vârisleri var."

Beşerî bir insanı varis kabul ediyorsun da, Yaratan'ı nasıl unutuyorsun? Satın mı aldın o organları?

Allah-u Teâlâ'nın verdiği ancak Allah-u Teâlâ alır. Dilerse tekrar iade eder. Vasiyet edip kendi arzulla verdiği o organını bir daha sana verecek mi acaba? O zaman kimden bulacaksın?

Fişi çekilecekken hayata döndü

ABD'İN Tuscon kentinde ekim ayında geçirdiği trafik kazası sonrası beyininde anevrizma oluşan Sam Schmid isimli üniversite öğrencisi genç, yaşam destek ünitesinin fişinin çekilmesine saatler kala mucize eseri hayata tutundu.

21 yaşındaki gencin beyin ölümünün gerçekleştiğini düşünen doktorlar, yaşam destek ünitesinin fişini çekecekti. Ancak Sam iki parmağını kaldırıp yaşadığına dair işaret verdi. Komadan uyanan, beyin fonksiyonlarında umut verici gelişmeler görülen Sam şimdi yürüyebiliyor, konuşabiliyor.

26.12.2011 **Merkezi**

AKSAM 28 ŞUBAT 2012 SALI

yönü alındı. Yağın bakında tüm ümitler tükendi, Şevket'in ölüm haberi geldi. 11'DE

EVLADIMIZI ÇÖPE ATMAYIN

N.A. Camile A.

Uzuvları bağışlanan N.A.'nin ailesi penşan. 'Keşke ellerini tutabilseydim' diyen anne, 'Evladımın tek parçası çöpe gitmesin. Geri versinler, ben gomerim' dedi.

Hakikate Dayanmayan, Zanla Yapılan Teviller:

"Bir insanı diriltten bütün insanlığı diriltmiş gibidir." (Mâide: 32)

Âyet-i kerime'sine isnad ederek bu katliama fetvâ veriyorlar.

Oysa bu Âyet-i kerime onların anladığı mânâda değildir. Bunu anlayabilmeleri için evvelâ ölü olan ruhlarının dirilmesi lâzım.

En'âm sûresinin 122. Âyet-i kerime'sinde beyan buyurulan dirilme, ruhların dirilmesine ait olduğunun açık bir delilidir.

Allah-u Teâlâ bu Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurur:

"Bir ölü iken kendisini dirilttiğimiz, ona insanlar arasında yürüyebileceği bir nûr verdiğimiz kimse, karanlıklar içinde kalıp ondan hiç çıkmayan kimse gibi olur mu hiç?" (En'âm: 122)

Ve fakat bunların ruhları ölü olduğu için karanlıkta kalmışlardır. Karanlıktan çıkmaları için mânevî bir tabibe ihtiyaçları vardır. Bu Âyet-i kerime işte onların iç yüzünü beyan eder.

"Bir insanı diriltten bütün insanlığı diriltmiş gibidir." Âyet-i kerime'sini ikide bir ileriye sürmekle, güya ölüleri onlar diriltiyormuş gibi bir mânâ çıkarmak istiyorlar.

Hayat kurtarmaya gelince; esaretten, trafik kazasından, suda boğulmaktan, ateşte yanmaktan, düşmandan, doktorun niyet-i halisa ile yaptığı müdahale ve buna benzer kurtarmalar zahiri kurtarmadır. Bunlara kurtarma denir, diriltme denmez.

Madem ki böyle bir hüneriniz var; ölen en sevdiğiniz birisini diriltin, veya canı çıkmak üzere olan birinin canını geri çevirin de görelim!

Ve fakat onlar âcizdirler, bunu yapamazlar. Onlarkisi kuru lâftan ibarettir.

Doğum esnasında ölmek üzere olan veya ölen bir kadının, karnını yarıp çocuğunu almaya dahi kurtarma denir. Doğru sözlü iseler, bu ölen kadını diriltsinler.

Zira Âyet-i kerime'de:

"O ölüleri diriltir." (Şûrâ: 9)

"Diriltten de O'dur, öldüren de O'dur." buyuruluyor. (Müminûn: 80)

Onlar kendilerini hâşâ Allah yerine koyuyorlar da farkında bile değiller!

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Can boğaza dayandığında, siz (o can çekişen kimseye) bakar durursunuz.

Biz ona sizden daha yakınız, fakat siz görmezsiniz. Eğer siz hesap ve ceza görmeyecekseniz, iddiânızda doğru sözlü iseniz, o çıkmak üzere olan canı geri çevirsenize!.." (Vâkıa: 83-87)

Hadi madem ki dirilttiğinizi iddiâ ediyorsunuz, yani zımmen de olsa kendiniz diriltiyormuş gibi gösteriyorsunuz, eğer doğru sözlü iseniz en sevdiğiniz bir kimsenin çıkmakta olan canını geri çevirin de görelim! Halkın huzuruna çıkıp halkı aldatıyorsunuz.

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Doğrusu bir çokları, bilmeden hevâ ve heveslerine uyarak halkı şaşırıyorlar." (En'âm: 119)

Bu cevazı verenler aslında hiçbir hakikate isnad edemiyorlar. "Vasiyet edin!" demekle halkı da bu katliama teşvik ediyorlar, onların günahlarını da üzerlerine alıyorlar.

**20. Yüzyılın en büyük yanılgılarından biri:
Beyin Ölümü**

Prof. Dr. Şahin AKSOY, Şanlıurfa Tabip Odası Başkanı

Medimagazin

Pazartesi, 27 Kasım 2006

Sıcak Ölümler

Bu haftaki Medimagazin'de Sağlık Bakanlığı'nın, beyin ölümü raporu verilen hastaların yaşam destek ünitesinden çıkarılıp çıkarılmaması kararını aile onayına bırakan yasadaki değişiklik yapma hazırlığı ile ilgili bir haber var. Bu da yetmiyormuş gibi, hazırlanılan yeni yasa taslağında, beyin ölümü raporu 4 uzman yerine 2 uzman onayıyla verilecektir.

Haberin yazarı Osman Nalci Karadumanlıdır. Demek ki beyin ölümü raporunu Dr. Şahin Aksoy hazırlayan muhabir arabademiriz beni arayıp beni haberdar etti öksüzümü istedi

* Beyin ölümü kavramı 1968 yılında başarılı kalp nakli ameliyatlarının yapılmasından sonra Harvard Üniversitesi Tıp Fakültesi tarafından ortaya atılmış ve bugün tıp çevreleri ve hükümetler tarafından hüsni kabul görmüş, 20. yüzyılın en büyük yanılgısından birisidir.

* Beyin ölümü kavramının organ nakillerine 'malzeme' sağlama ile yoğun bakımdaki belli hastaları 'sessiz gemi'ye vakitsizce bindirme dışında hiçbir pratik faydası bulunmamaktadır.

- * Beyin ölümü teşhisi koyulan hastalar organları alınana kadar 'yaşam destek makinesi'nde tutulur, idrar takibi yapılır, enfeksiyon ihtimaline karşı antibiyotik verilir, hatta kalbi durursa kalp masajı yapılır.
- * Eğer anestezi yapılmazsa, beyin ölümü gerçekleşen hastalar organları alınırken neşter darbelerine tepki verir ve kan basıncı ile kalp atımı belirgin şekilde yükselir. İngiltere'de Norfolk ve Norwich Hastaneleri uzman anesteziyoloğu Dr. Phillip Keep 19 Ağustos 2000 tarihli Guardian gazetesine verdiği beyanatta "Beyin ölümü gerçekleşmiş kişinin organlarını alırken bıçağı vurduğunuzda nabız ve kan basıncı fırlar. Eğer hastaya anestezi vermezseniz hasta kıvılcılamaya başlar, kıvrınır ve ameliyat etmek imkansız bir hal alır" demiştir.
- * Literatürde beyin ölümü teşhisi konulan hamile kadının aylarca bu durumda kaldığı ve sağlıklı bir bebek dünyaya getirdiği ile beyin ölümü gerçekleşen bir çocuğun 'yaşam destek makinesi'ne bağlı olarak ve gerekli beslenmesi yapılarak 14 yıla kadar hayatta kaldığı rapor edilmiştir.
- * Beyin ölümü teşhisinde hata yapmak mümkündür. Örneğin GuillianBarre sendromu, hipotermi ve bazı ilaçlar ve toksinler beyin ölümü belirtileri verebilmektedir.
- * Beyin ölümünün mutlak ölüm olduğunu savunan uzmanların en temel savlarından
- * Kaliforniya Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden Pediatrik Nöroloji profesörü Shewmon, beyin ölümü kriterleri savunucularının temel dayanaklarından birisi olan, beyinin "bedenimizi bir arada tutan ana unsur" olduğu iddiasının tamamen tartışmalı olduğu, çünkü beyin ölümünün bedenin "dağılmasına" neden olmayacağını, dolayısı ile, klinik beyin ölümü durumunun ölümün biricik belirteci olarak tanımlanmaması gerektiğini söylemiştir. Bedenimizi 'bir arada tutan' unsur kalptir. Ancak kalp öldüğü zaman, veya bedeni terk ettiği zaman beden 'dağılır'.
- * 29.05.1979 tarih ve 2238 sayılı "Organ ve Doku Alınması, Saklanması ve Nakli Hakkında Kanun'un 5. maddesi "On sekiz yaşını doldurmuş ve mümeyyiz olmayan kişilerden organ ve doku alınması yasaktır" der. Ancak ülkemizde on sekiz yaşın altındaki beyin ölümü gerçekleşmiş kişilerin organları, bu yasağa rağmen, hekimlerin teşviki ve anne-babalarının onayı ile alınır ve medya da bunu 'çarşaf-çarşaf' haber yapar.
- * Mevcut pek çok bilimsel veri ile beyin ölümünün mutlak ölüm olmadığı son derece açıktır. Aslında beyin ölümü sadece, böbrek yetmezliği veya karaciğerin iflasi gibi bir prognoz göstergesidir.
- * Beyin ölümü tanısı konulan hastalardan alınan organlar, esasında halâ canlı olan, kalbi atan, yardımla bile olsa nefes alıp-veren, kan dolaşımı devam eden, insan sıcaklığını taşıyan, hatta belki de ağrı duyan insanlardan alınmaktadır.
- * Öyleyse, daha fazla organ kaynağı oluşturmak adına bu 'varsayımsal' ölüm tanımından vazgeçilmesidir. Eğer beyin ölümünün mutlak ölüm olduğu varsayımına devam edilecek ve bu hastalardan organ alınmaya devam edilecekse en azından organ bağışı yapan kişilere ve kamuoyuna, onlara organları alınırken anestezi (ve analjezi) verilmesi gerektiği, aksi takdirde ırkılma ve kıvrınmanın söz konusu olacağı, nabız ve tansiyonlarının yükseleceği söylenmelidir. Aksi takdirde, organlarını başkalarının yaşamını kurtarmak için verme fedâkarlığında bulunan bu insanların uygun şekilde bilgilendirildiğinden söz edilemez. Bu haksız bilgilendirmeye ve samimiyetsizlik devam ettiği sürece insanların gönül rahatlığı ile organlarını bağışlamalarını beklemek boşunadır. Sağlık Bakanlığı'nın hazırlık içinde olduğu yasa değişikliği de toplum nazarındaki şüpheleri artırmaktan başka bir şeye yaramayacaktır.

Organların Şahitliği:

Şu Âyet-i kerime'ler de unutulmamalı:

"Sonunda oraya varınca, kulakları, gözleri ve derileri, yaptıkları hakkında onların aleyhinde şahidlik ederler. Derilerine: 'Aleyhimize niçin şahidlik ettiniz?' derler. 'Bizi, her şeyi konuşuran Allah konuştu. Sizi önce yaratan O'dur ve O'na döndürülüyorsunuz.' cevabını verirler.

Siz, gözleriniz, kulaklarınız ve derilerinizin aleyhinize şahidlik edeceğinden korkarak kötü iş işlemekten çekinmiyordunuz. Hayır; Allah'ın, yaptıklarınızın çoğunu bilmediğini sanıyordunuz." (Fussilet: 20-21-22)

"Bilmediğin şeyin ardına düşme; doğrusu kulak, göz ve kalb, bunların hepsi o şeyden sorumlu olur." (İsrâ: 36)

"O gün kendi dilleri, elleri ve ayakları yapmış oldukları şeylere şahidlik edeceklerdir." (Nûr: 24)

Bu dünyada organı alınan insanın organı kendisinde mi yoksa sonradan organı taşıyanda mı şehadet edecek?

Elbette Hazret-i Allah herşeye kadirdir. Ancak Hazret-i Allah'ın nizamını, düzenini kimse bozamaz.

"O gün ağızlarının üstüne mühür basarız. Bizimle elleri konuşur, ayakları da yaptıklarına şahidlik eder." (Yâsin: 65)

Bu Âyet-i kerime'lere göre vasiyet edilen veyahut vasiyetsiz alınan organlar kimde şahidlik edecek?

Buna fetvâ verenler ya bu Âyet-i kerime ve Hadis-i şerifleri tekzip edecek, veya Âyet-i kerime ve Hadis-i şeriflere bir cevap verecekler!

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

"Ayrılığa düştüğünüz herhangi bir şeyde hüküm vermek Allah'a mahsustur. İşte benim Rabb'im olan Allah budur. Ben ancak O'na güvenirim ve yalnız O'na sığınırım." (Şûrâ: 10)

Bu katliama cevaz vermek büyük bir dalâlettir, doğrudan doğruya bir ifsattır.

"Kendilerine 'Yeryüzünde fesad çıkarmayın.' denildiği zaman 'Biz ancak ıslah edicileriz' derler. İyi bilin ki asıl ortalığı ifsad edenler kendileridir, lâkin anlamazlar." (Bakara: 11-12)

Allah-u Teâlâ Secde Sûre-i şerif'i 22. Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurur:

"Kendisine Rabb'inin âyetleri hatırlatılarak öğüt verildikten sonra, onlardan yüz çeviren kimseden daha zâlim kim olabilir?"

Muhakkak ki biz suçlulardan öç alacağız!"

İkinci hayatın işareti

İngiliz bilim adamları, beyin fonksiyonları yitirdikten sonra bilinç halinin devam ettiğini tespit etti. Bu araştırma, ölümden sonra yaşam olduğunu da destekliyor

İngiltere'deki Southampton hastanesi bilim adamları, ölümün hemen öncesinde yaşananlar üzerine yaptıkları araştırmada, klinik olarak ölü kabul edilen kişilerin de pek çok duyguyu yaşadıklarını tespit ettiler. Beynin fonksiyonlarını yitirmesinin ardından, yani hastanın klinik olarak ölü kabul edildiği dönemde, yaygın manenin aksine, hastaların çeşitli hisleri bulunduğuna dikkat çeken bilim adamları, bunların başında huzur, mutluluk gibi duyguların geldiğini belirtiyorlar.

Bilim adamlarına göre, bu tür hastalar ayrıca zamanın akışını anlayabiliyor ve eşyâ algılayabiliyorlar.

ÖLÜMDEN DÖNENLER ANLATTI

Southampton Hastanesi'nden Dr. Sam Oramia ve Dr. Peter Fenwick'in yaptığı araştırmada, ölümün eşliğinden dönmüş 63 kalp hastasıyla yapılan röportajlardan yararlanıldı.

Dördü 'klinik olarak ölü' kabul edilen 63 yaşına dönmüş hastayla konuştuklarını belirten araştırmacılar Dr. Fenwick, "Aklî ve beynî birbiriinden bağımsız değerlendirmek mümkünse bu ölüm sonrasında bilincin uyanık kalıp sorunu gündeme getiriyor" diye konuştu.

VAAZLARIN TEK KONUSU

İngiltere'de, bu araştırmanın hürriyetçilik ve müslümanlık dahil birçok dinde geçen ruhanî varlığı insanın kanıtı olduğu iddia edildi. Polemik o kadar büyüdü ki, kiliselerde ölümden sonra hayatın varlığı yulundaki vazaların sayısında artış oldu. Dini televizyon kanalları organ naklinin durdurulması gerektiği yolunda kampanyalar başlattı. Başından benzer bir olay geçen kişiler Southampton Hastanesi'ni mekruh yaşamına tuttu. Jan DEVLETOĞLU/LONDRA

SALI 24 EKİM 2000

Bozulan Organlar:

Câbir bin Abdullah -radiyallahu anh-den rivayet edilmiştir:

Tufeyl bin Amr ed-Devsî -radiyallahu anh- Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e gelerek **"Yâ Resulellah! Muhkem bir kal'aya ve muhafızların yanına gitmek ister misin?"** demiş. (Câbir 'Cahiliye devrinde Devs kabilesine ait muhkem bir kal'a vardı.' diyor.)

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buna râzî olmamıştı. Çünkü Allah muhafızlığı Medine'li Ensar'a ayırmıştı.

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Medine'ye hicret edince Tufeyl bin Amr -radiyallahu anh- de Medine'ye hicret etti. Onunla birlikte kavminden bir zât da hicret etti. Fakat Medine'de sıkıldılar. O zât hastalandı ve sabırsızlık ederek oklarını aldı, onlarla parmak eklerini kesti. Derken ellerinden kan fışkırmaya başladı, sonra da öldü.

Daha sonraki günlerde Tufeyl bin Amr -radiyallahu anh- onu rüyasında gördü. Kılık kıyafeti güzel olmasına rağmen elleri sarılı idi. Tufeyl -radiyallahu anh- ona **"Rabb'in sana ne yaptı?"** diye sordu. O da **"Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-in yanına hicret ettiğim için beni affetti."** diye cevap verdi. Tufeyl -radiyallahu anh- **"Neden seni ellerini sarmış görüyorum?"** deyince:

"Bana 'Senin bozduğun bir organını biz düzeltemeyiz.' denildi." cevabını verdi.

Tufeyl -radiyallahu anh- bu rüyayı Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e anlattığında:

"Allah'ım! Onun ellerini de affeyle!" diye duâ etti. (Müslim: 116)

Allah için hicret ettiği, Allah'a ve Resulü'ne gönül verdiği halde arzusu ile parmak eklerini kestiğinden ötürü böyle bir ihtar almaya sebep oldu. Ya kendisini katlettiren, organlarını vasiyet edip aldırmanın halini siz düşünün!

İşte bu Âyet-i kerime'lere ve Hadis-i şeriflere iman ediyorsanız bu böyledir. Bunun için de bunlardan sakının ve kaçının.

Biz kendimizden konuşmuyoruz. Bunca Âyet-i kerime ve Hadis-i şerifleri delil olarak gösteriyoruz. Bunlar delil olarak size neyi gösteriyorlar?

Doğru sözlü iseler; bir tek Âyet-i kerime ve bir tek Hadis-i şerif ibraz etsinler. Ve fakat aslâ ibraz edemezler.

"Onlar hakikaten kendilerinin bir şey üzerinde bulduklarını sanırlar. İyi bilin ki onlar yalancılardır.

Şeytan onları istilâ etmiş, onlara Allah'ı anmayı bile unutturmuştur. Onlar şeytan fırkasıdır. İyi bilin ki asıl kayba uğrayanlar şeytan taraftarı olanlardır." (Mücâdele: 18-19)

Organ nakli ve vasiyeti asla caiz değildir. Buna rağmen bir takım kimseler bilinçli olarak halkı yoldan çıkarmaya, hem kendilerini katletmeye, hem de organlarını vasiyet etmekle intihar etmelerine ve cehenneme girmelerine vesile olurlar.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde ahirzamanda gökkubbe altında en şerli insanların âlimler olacağını haber vermiştir:

"İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelecektir ki, İslâm'ın yalnız ismi, Kur'an'ın ise resmi kalacak. Mescidler dış görünüşleri ile mamur, fakat içleri hidayetten mahrum olacak.

Onların âlimleri gökkubbe altındakilerin en şerlileridir. Fitne onlardan çıktı ve yine onlara dönecektir." (Beyhaki)

45 DAKİKA ÖLDÜ!

Gitti, geldi!

Yücel Karakaş, 40 yaşında. Kalp krizi, 28 Eylül akşamı onu direksiyonda yakaladı. Oğlu tarafından Memorial Hastanesi'ne götürüldüğünde son nefesini vermişti. Tıbben "exitus" yani ölüydü. Duran kalbi, Kalp Krizi Merkezi'nde, 45 dakika süren bir mücadele sonucu tekrar çalıştırıldı. ■ Didem Ünsal'ın haberi sayfa 5'te

Tıbben ölüydü

Hemen müdahale eden ekipten, kalp cerrahı Dr. Yusuf Yulcinbaş, o bitmek tükenmek bilmeyen dakikaları şöyle anlatıyor: "Hasta bize getirildiğinde tıbben ölüydü. Yani 'ex' olmuştu. Biz, hemen canlandırma işlemlerine başladık. Kalp masajı, elektro şok ve suni solunum uyguladık; yaklaşık 45 - 50 dakika. Masaj sayesinde, kalbin

10 Ekim 2000

Ölü Hayattaki Gibi Aynı Acıyı Duyuyor:

Organ naklinde vücut hayattaki gibi aynı acıyı duyar. Çünkü ruh alınmıştır amma, cesed ile irtibatı vardır. Diş de cansız fakat acıyor, içindeki sinir irtibatı sağlıyor.

Hazret-i Allah bütün ruhları lâhut âleminde yarattı. Sonra kâinatın en aşağısına indirdi.

Bu mülk âleminde cesetlere giren ruhlar mülk elbisesine bürünerek cismânî ruh oldular.

Hakiki hayat ölümden sonra başlar.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde:

"İnsanlar uykudadırlar, öldükleri zaman uyanırlar." buyurmuşlardır. (K. Hafâ c.2, sh. 312, 2795)

Çürüyen elbisedir ve hükümsüzdür. Ruh intikal etmiş olduğu berzahta o âleme mahsus lâtif bir kalıba bürünür. Kabirde insan, dünyada iken huy edindiği sıfatlara göre elbise girer.

Meselâ hırsızlık yapan fare sıfatında, âilesini kıskanmayan domuz sıfatında, başkalarına hırlayan kelp sıfatında, büyük düşman ejderha sıfatında, diğer düşmanlar yılan sıfatında bir kalıp içine girer.

Hayvanî sıfatlardan arınanlar, orada insan şeklinde ve sıfatındadırlar. Mükemmel bir hayat sürerler; oturur, kalkar ve gezerler yer ve içerler.

Mahşere çıktıkları zaman da oranın elbisesini giyerler.

Bu ne zaman belli olacak? Perde kalktığı zaman.

Vücut bir elbisedir. Elbisenin altındaki elbise görünmediği için zanla hareket ediliyor.

Bu görünen dış âlemdir, içini göremezsiniz. Bunların hepsi o kapalı âlemin altındadır.

Kapalı bir âlem var, fakat dıştakiler bilmiyor.

"Onlar dünya hayatının yalnız görünen dış kısmını bilirler. Ahiretten ise habersizdirler." (Rûm: 7)

Âyet-i kerime'si bunu ispat eder.

Diğer bir Âyet-i kerime'de ise şöyle buyuruluyor:

"Andolsun ki sen bundan gafildin. İşte şimdi senden gaflet perdesini kaldırdık. Bugün artık gözün keskindir." (Kaf: 22)

Kabirde fevkalâde bir hayat mevcuttur. Berzah âlemi ile dünya arasında hassas bir perde vardır. Kabirdekiler dünyaya emirsiz gelemiyor, dünyadakiler de onların hâlini göremiyorlar.

Bir Âyet-i kerime'de:

"O Allah ki iki denizi birbirine salıverip yaklaştırmıştır. Birinin suyu tatlı ve kolay içimli, diğerininki ise tuzlu ve acıdır. İkisinin arasına birbirlerine karışmalarına engel olan bir perde koymuştur." buyuruluyor. (Furkân: 53)

Nitekim ünlü Fransız deniz araştırmacısı kaptan Kusto, uzun araştırmalardan sonra iki denizin arasındaki hassas perdeyi görmesi ile bu hakikate vakıf oldu.

Onun araştırıp bulduğu gibi sen de araştırırsan, sen de gerçek mânâda ilâhi bir lütfâ erişersen; âlem-i berzah ile irtibat kurabilirsin ve bu esrarı çözmüş olursun. Şu kadar var ki, milyonlarda bir kişi bu lütfâ mazhar olur.

Uzak bir memlekette bulunan bir evlâdından haber alabilmen, onun yazacağı bir mektup veya edeceği bir telefona bağlı olduğu gibi; âlem-i berzaktaki durum da, oradaki fevkalâde hayat da ancak Hazret-i Allah ve Habib-i Ekrem'inin -sallallahu aleyhi ve sellem- beyanları ile anlaşılır.

Âyet-i kerime:

"Her şeyden haberdar olan Allah gibi, sana hiç kimse haber veremez." (Fatır: 14)

Vücut bir elbisedir. Onu ayakta tutan, düşündüren, konuşuran, hareket ettiren ruhtur. O bir emr-i ilâhi'dir.

Âyet-i kerime'de:

"Resul'üm! Sana ruhtan sorarlar. Onlara de ki, ruh Rabb'immin emrindedir." buyuruluyor. (İsrâ: 85)

Uyku halinde iken ruh; bedenden çıkarak misâl ve melekût âlemine intikal eder, Arşurahman'a yükselir.

Bir Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Allah öleceklerin ölümleri anında, ölmeyeceklerin de uykuları esnasında ruhlarını alır. Ölmelerine hükmettiği kimselerin ruhunu yanında tutar, diğerlerini belli bir süreye kadar (bedenlerine) gönderir.

Şüphesiz ki bunda iyi düşünen kimseler için öğütler ve ibretler vardır." (Zümer: 42)

Ruh ile vücudun ilgisi olduğu için, ruh rüyâ gördüğü zaman beden de etkilenir. Vücut güzel rüyalardan neşelenip haz duyduğu gibi, korkunç rüyalardan da üzüntü duyar.

Yani rüyâyı ruh görüyor, vücuda da tesiri oluyor. Demek ki ruh ile cesed arasında irtibat var.

Ölüm kati bir tükeniş değildir, diyar değişikliğidir.

Biz burada imtihan sahasındayız. Gerçek hayat ölümden sonra başlar. Ya sefa, ya cefa.

Âyet-i kerime'de:

"O hanginizin daha güzel amel işleyeceğinizi imtihan etmek için ölümü ve hayatı yaratandır." buyuruluyor. (Mülk: 2)

Zira bu dünya hayatı hayalidir, süfli bir âlemdir. İçi bilinmediği için yanlış hüküm veriliyor.

Ashab-ı kehf'in mağaradaki hayatları hakkında Kur'an-ı kerim'de şöyle buyuruluyor:

"Onlar mağaranın genişçe bir yerinde idiler." (Kehf: 17)

Görünüşte dar yerde, fakat Cenâb-ı Hakk Âyet-i kerime'sinde onları geniş bir vâdide yaşattığını bildiriyor. Yani iç âlemin dışarıdan görülmediğini ifade ediyoruz.

Âyet-i kerime'lerde şöyle buyuruluyor:

"Nihayet onlardan her birine ölüm geldiği vakit der ki 'Rabb'im! Beni dünyaya geri döndür. Belki yapmadan bıraktığımı tamamlar ve yararlı iş işlerim.'

Hayır, bu söylediği sadece kendi lafıdır. Tekrar diriltilip kaldırılacakları güne kadar, önlерinde geriye dönmekten onları alıkoyan bir berzah bir perde vardır." (Müminün: 99-100)

"Onlar (kabirlerinde kıyamet gününe kadar) sabah akşam ateşe sunulur. Kıyamet koptuğu gün de 'Firavun hânedanını azabın en çetinine sokun' denilir." (Mümin: 46)

Allah-u Teâlâ günahkâr kişilerin âhirete intikal ettiklerinde:

"Keşke benim için (dünyaya) dönüş imkânı bulunsa da iyilerden olsam!" (Zümer: 58)

"Rabb'imiz! Gördük, işittik. Artık bizi dünyaya geri döndür de salih bir amel işleyelim." diyeceklerini haber vermektedir. (Secde: 12)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir mezar ziyaretinde şöyle buyurmuştur:

"Ey mümin kavimlerin yurdu! Size selâm olsun. İnşallah biz de arkanızdan gelip size katılacağız." (Müslim)

Diğer Hadis-i şerif'lerinde ise buyururlar ki:

"Bir ölü tabuta konulup taşınırken, iyi bir kişi ise 'Beni bir an evvel yerime ulaştırınız!' der. Kötü bir kişi ise 'Eyvah! Beni nereye götürüyorsunuz?' diye feryat eder.

Bu sesi insanlardan başka her mahluk duyar. Eğer insan da bunu duymuş olsa, derhal bayılırdı." (Buhârî, Tecdîd-i sarîh: 652)

"Bir kul kabrine konulduğunda, cenazeye gelenler dönüp giderlerken onların ayak seslerini işitir." (Buhârî, Tecdîd-i sarîh: 658)

"Ölü, yakınlarının kendisine ağlamasından dolayı azab görür." (Buhârî, Tecdîd-i sarîh: 638)

"Yas tutularak ardından ağlanan ölü, bundan ötürü azab görür." (Buhârî, Tecdîd-i sarîh: 640)

"Vasiyet etmeksizin vefat eden mümin, çevresinde gömülü bulunan ölüler ile konuşma ve muhabbet etmeye izinli olamaz." (C. Sağır; sh. 167)

"Ölülerinizi salih insanların civarına defnediniz. Zira diriler fena komşudan eziyet gördükleri gibi ölüler de fenaların karşılıklı konuşmalarıyla rahatsız olur." (C. Sağır; sh.13)

"Borçlu kimse kabirde mahpustur." (C. Sağır; sh. 36)

"Biriniz ölünce sabah ve akşam ona gideceği yer gösterilir. Cennetlik ise, cennet ehlinin makamlarından bir makam; cehennemlik ise cehennem hücrelerinden bir karargâh gösterilir. Ona 'Burası senin yerindir'. Kıyamet günü Allah seni buraya gönderecektir denir." (Buhârî, Tecrîd-i sarîh: 678)

Yani bunları size kabirde fevkalâde bir hayat olduğunu belirtmek için arzediyoruz.

Bir yahudi karısı ölmüştü, ev halkı başında ağlaşıyorlardı. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz oradan geçerken şöyle buyurdu:

"Bunlar ölülerine ağlıyorlar. Ölü ise kabrinde azap görüyor." (Buhârî, Tecrîd-i sarîh: 639)

Bir defasında da iki kabrin yanından geçerken şöyle buyurdular:

"Bunlar azab görüyorlar. Halbuki azab görmeleri büyük bir şey için değildir. Birisi idrar sıçramasından sakınmazdı. Diğeri de koğuculuk ederdi." (Buhârî)

Bedir savaşında öldürülen müşriklerin ileri gelenlerinden yirmi dördünün cesetlerinin kör bir kuyuya atılmasını emretmişti. Daha sonra kuyunun başına gelerek "Siz Allah'a ve Resulullah'a itaat etseydiniz sevinirdiniz. Biz Rabb'imizin bize vaadini gerçek bulduk. Siz de Rabb'inizin size vaad etmiş olduğu azâbı gerçekleştirmiş buldunuz mu?" buyurdu.

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- Efendimiz "Yâ Resulellah!... Kendilerinde hayat eseri bulunmayan şu kokmuş cesetlere mi sesleniyorsun?" deyince şu sözü söylediler:

"Varlığım kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, benim bu söylediklerimi siz onlardan daha iyi işitir değilsiniz. Fakat onların bana cevap vermeye güçleri yetmez." (Buhârî)

14 Ocak 2008 Pazartesi

Baba: Bebeğe bakmam çok zor ama doğsun istiyorum

Erdiç Ceyhan'ın Fatoş (solda) ve Ruken adlı iki kızı var. İkisinin de nüfus kağıdı yok. Ruken okula gidemiyor.

Menenjit sonucu beyin ölümü gerçekleşen Yıldız Alçı, bebeğinin doğması için makineye bağlı olarak yaşatılıyor. İki kızı olan baba yeni bir bebeğe tek başına bakamayacağı için çaresiz

İSTANBUL - Türkiye üç gündür, hamileken, menenjit sonucu beyin ölümü gerçekleşen genç kadın ve karınıdaki bebeğin dramını konuşuyor. Üçüncü çocuğuna hamileken komaya giren 26 yaşındaki Yıldız Alçı, bebeği doğana kadar yaklaşık üç hafta makinelere bağlı olarak yaşatılacak. İmam nikâhli eş Erdiç Ceyhan bir yandan karısının yasını tutarken, bir yandan da bebeğe nasıl bakacağını düşünüyor. Henüz Ceyhan'a uzatılan bir yardım eli yok.

Ceyhan'ın imam nikâhli eşi Yıldız Alçı, yaklaşık 10 gün önce İstanbul Altınşehir'deki evinde fenalığına Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Yoğun Bakım Ünitesi'ne kaldırıldı. Alçı'ya menenjit teşhisi konuldu. Çok yaşama ve 26 yaşında beyin ölümü gerçekleşti. Anca! karında alın aylık hamile olduğu bebeği vardı. Doktorlar bebeğin yaşaması için Alçı'ya hayatta tutmaya karar verdi.

'Annesi yok, ne yaparız?'

Ceyhan, yedi yıllık eşini yitirmek ile üçüncü kez baba olmak amansızlığı gölge alıyor. Doğum üç hafta sonra sezaryenle yapılacak. Ceyhan, "Çocuğum doğmasını ya yaşamasını istiyorum" derken ona

Makinelerle normal gelişime devam

İşte mucize bebek

Annesinin beyin ölümü sonrasında 26 haftalık doğan Sadi Rıza, artık evinde. Doktorları şaşırta direnciyle yaşama sarılan mucize bebeğe gündüz 8 aylık hamile halası, gece babası bakıyor.

TÜRKİYE, onu "Mucize bebek" olarak tanıdı. Annesi Yıldız Alçı'nın beyin ölümü gerçekleştiğinde henüz 24 haftalık. 12 gün boyunca anne karında makineye bağlı yaşadı. 750 gram dünyaya geldiğinde annesini toprağa verdiler. Sadi Rıza, 80 günlük

Sayesinde kurtulduk

Erdiç Ceyhan, Altınşehir'de bir maskeleli evde oturuyor. Evi 600 m²'ye mensup. Evim var, ona şükrediyoruz" diyor. Erdiç Ceyhan, eşi Yıldız Alçı öldüğünde başta "Nasıl bakırım, fişi çekin" düşüncesiyle oğlunu istemediği için şimdi çok pişman. Ceyhan, "Ben eşimi yoksulluktan kaybettim. Barakada yaşıyorduk. Sadi Rıza'ya nasıl bakacağımı düşündüm. Ev yok, iş yok, para yok. İki tane de kızım var. Birinin çalışıp para kazanması lazım ki o çocuklar büyüsün. Ben annelik yaparsam, para nereden gelecek diye düşündüğüm için başta istemedim. Ama Sadi Rıza sayesinde kurtulduk diyorum şimdi. Rızımız onun'a geldi. İşim var, evimiz var. Gündüz ablam bakıyor, gece ben bakıyorum" diye konuşuyor.

Müriyet 04.05.2008

Tedavi ve Sabır:

Resul-i Ekrem -sav- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmaktadırlar:

"Hasta olunca tedâviye devam ediniz. Zira Allah devâsız bir hastalık yaratmamıştır. Ancak haramla tedâvi olmayınız." (Münâvî)

Şu halde derman arayacağız. Hastalık için âfiyet istemek, şifasını aramak, doktora görünüp ilâç kullanmak, maddî ve mânevî çarelere başvurmak, sebeplerini araştırmak vazifemizdir. Bunlar şikâyetten sayılmaz. İslâm dini tedâviyi emretmiştir, sağlığını korumayan kimse günahkâr olur.

Şu kadar var ki tedavi olurken, hakiki şifâ verenin Allah-u Teâlâ olduğuna inanmak, doktor ve ilâcı sebep olarak görmek lâzımdır. Doktora ve ilaca o imkânları bahşeden Allah-u Teâlâ'ya şükranlarını arzetmelidir.

Zâhirî hastalıklar zararlı gibi görünür, nefsimize ağır gelir, fakat faydası daha çoktur. Hadis-i şerifte kul için hastalıkların Allah-u Teâlâ tarafından hediye olduğu beyan buyuruluyor. Zira Allah-u Teâlâ kulundan kuvvetini ve lezzetlerini alırken, günahlarını da alıyor. Daha sonra şifasını vererek, birçok nimetlerini mükâfatı ile beraber yine iâde ediyor. Aynı zamanda bazı hastalıklar da var ki, şehitliğe vesile oluyor.

İbtilâ anında kul Mevlâ'sına çok yakındır. O yakıcı ateşin içinde büyük bir haz vardır. Yakup Aleyhisselâm ki, Yusufuna kavuşması ile o hâl kayboldu.

Kula boyun bükme ve teslimiyet düşer.

Şehitlik:

Bir de şu var ki, iç hastalıklar sebebiyle ölenler şehittir. Şehitlerin ise ölmeyecekleri Kur'an-ı kerim'de haber verilmektedir:

"Allah yolunda öldürülenleri ölü sanmayın, onlar diridirler." (Âl-i imrân: 169)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde buyururlar ki:

"İç hastalığı ile olsun, boğularak olsun, ölenler şehittir." (Münâvî)

"Humma ile ölenler şehittir." (Münâvî)

"Taun (Veba) hastalığı ile ölen her bir müslüman şehittir." (C. Sağır) "Her bir şehit, ev halkından yetmiş kişiye şefaah eder." (Münavî) Bunlar ölü değildir ki organlarını nasıl alabilirsin!

Bir Hadis-i şerif'te de şöyle buyuruluyor:

"Mü'minler ölmezler. Ancak bir evden bir eve naklolunurlar."

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri:

"Allah yolunda öldürülenleri sakın ölümlerden sanmayın, onlar diridirler. Rabb'leri katında rızıklanmaktadır. Allah'ın kendilerine verdiği ihşandan dolayı sevinç içindedirler. Arkalarından henüz kendilerine katılmayan kimselere de, hiçbir korku olmayacağını ve üzülmeyeceklerini müjdelemek isterler." (Â-i imrân: 169-170)

Âyet-i kerime'si ile şehidlerin ölmediğini beyan buyururken; Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz de Hadis-i şerif'lerinde iç hastalıkları ile, humma ve veba gibi ateşli hastalıklarla, boğularak ve yanarak ölenlerin şehit olduğunu arzederken;

Bir diğer Hadis-i şerif'lerinde ise:

"Ölünün kemiğini kırmak, onu diri iken kırmak gibidir." (Ebu Dâvud: 3207)

Buyururken; bunca hakikatler karşısında, hele böyle mühim bir mevzuda, Âyet-i kerime ve Hadis-i şerife dayanmadan, zandan öteye geçmeyen bir ilimle fetva vermek büyük bir cesaret, dalâlet ve cehalettir.

İşte din böylece esastan çıkarılıyor.

"ORGAN NAKLİ"İN TIBBÎ MAHZURLARI

(Bu yazı Mart 1994 tarihli Hakikat Dergisi'de aynı başlıkla yayınlanan makaleden kısaltılarak alınmıştır.)

Hekim olmak onurunu taşımak, insana, hayatiyete, dokuya saygı prensibi ile paraleldir.

Bugün için tıbbın yüz akı gibi görülen ve gösterilen organ nakli yöntemi bu saygı sınırının dışına çıkmanın da ötesinde insan orjinalitesine aykırıdır. Çünkü her birey genetik şifresinde belirli kendisine has özellikler taşır. Ve bu orjinalliği savunacak bir takım mekanizmalarla donatılmıştır. ... Başka bir bedene ait doku parçasını, vücut kendisine yabancı kabul eder ve bağışıklık sistemiyle atmaya çalışır. Tıbbın bugün ulaşabildiği en üstün tenolojiyle uygun bulunan organın bile rejeksiyonu (vücut tarafından reddedilmesi) mümkündür. Çünkü insan orjinal yaratılmıştır, hiç kimsenin doku ve organı, tıpkı parmak izinde olduğu gibi diğerinin aynı değildir. Bu yüzden nakil işleminden sonra hasta bağışıklık sistemini baskılayan ilaçları ömür boyu kullanmak zorundadır. Hasta, bu ilaçlara ait ciddi yan etkilere de maruz kalır. Örneğin bu amaçla kullanılan Kortizon, kanşekerinin yükselmesi, ülser, kemik erimesi, yağlanma gibi daha pek çok yan etkisi olan, hekimlerin tabiriyle iki ucu keskin bıçaktır. Bu yan etkilere karşı da sürekli tıbbi tedavi uygulanır. Bağışıklık sistemi baskılandığı için, vücudun kanser ve enfeksiyona karşı savunması kırıldığından organ alıcısına transplante edilmiş organa ait fonksiyon kazandırılırken basit bir mantar enfeksiyonu ile hasta kaybedilebilir.

... Çağımızın en büyük vebası olan AIDS hastalığı da; vücudun bağışıklık sisteminin komple defekte uğramasıdır. Hastanın bağışıklığını tamamen baskılamasıdır. İşte organ trasplantasyonunda klinik anlamda buna benzer görüntü elde ediliyor. Bu yüzden organ trasplantasyonu gerçekleştirilen hastalar mikropardan korunmak için maske ile geziyorlar.

... güçlü bağışıklık rejimlerinin ortaya çıkması ile reddetme potansiyeli olan alıcılar bile trasplantasyon için uygun sayılmaya başlanmıştır. Fakat, düşünülmesi gereken nokta şu ki: Tıpta uygulanan her yöntem insanın tabii fizyolojik şartlarına en yakın, en uygun olması esasını taşıırken, nakil yönteminde beden fonksiyonunun tabii gerçeğinin baskılanması suretiyle bu yöntemde başarı elde ediliyor olması...

... Her organ hayatiyeti devam ettirecek kapasitenin bir kaç kat fazlasıyla yaratılmıştır. Verici şahıstan çift olan organdan birini almakla bu kapasite yarı yarıya düşürülmüş olur. Ayrıca tebabet icrasının ilk kuralı olan "Önce zarar verme" prensibinin dışına çıkılmış olacağından hekimlik yeminine de aykırıdır. Zira her ameliyat bir travmadır. Ve her anestezi risk taşır. Tamamen sağlıklı bir insanı, ameliyat edilmesi suretiyle bu riske maruz etmek; ... insana zarar vermek demektir. ...

... Bir insan herkesin bildiği anlamda öldükten sonra artık ondan çıkartılacak organ genellikle işe yaramaz.

İlk bakışta ölümün birden vücudu etkisi altına aldığı ve cansız bir cisim haline getirdiği zannedilir. Somatik ölüm veya gerçek ölüm diye tabir edilen beyin, kalbin ve solunumun fonksiyonlarını yitirmesinden sonra bile hayatiyete dair belirtilen izlenimler varken bu fonksiyonlardan yalnız beyne ait olanlar yitirilince hastanın ölü kabul edilmesi şeklindeki yasal düzenlemenin insan hayatına ve hekim ahlakına ne derece uygun olduğu düşünülmelidir.

... Organ transplantasyonunda kullanılacak vericiler hastanede ölen daha doğrusu öleceği bilinen hastalardır. Beyin geri dönüşümsüz hasara uğramış, solunum ve kalp çalışması yapay yöntemlerle sağlanan hasta, bu yapay aygıtlar çalıştırıldığı müddetçe hayattadır. Modern tıbbın insan hayatına saygılı(!) mensuplarının "*Kalbi çarpan kadavra*" dediği bu durumdaki insandan bir yandan organı çıkartılırken bir yandan alıcı hazırlanır. Vericinin aygıtını çıkartmak için ya suni aygıtları durdurup kalp durana kadar beklenir, veya aygıtı durdurmadan doğrudan doğruya bir canlıda ameliyat yapar gibi çalışılır. ... Halbuki tıbbi olarak ölmesine kesin gözüyle bakılan hastalara bile mevcut tüm şartları kullanmak hekimin vazifesidir. Suni yaşatma aygıtlarına hastayı bağladıktan sonra aygıttan hastayı çıkartmaya (ki bu noktadan sonra hayata dönmek ihtimali hemen hiç olmasa da, hasta yakınının bu yöndeki arzusu ve talebi olsa bile) deontolojik olarak (hekimlik ahlâkı) hekimin hakkı yoktur.

Geçtiğimiz yıllarda son dönem kanser hastalarını acılarından kurtarmak üzere Avrupa ülkelerinden birinde iki hemşire pek çok hastayı ilaç kullanarak öldürmüş ve yaptıkları "*Suç*" kabul edilerek yargılanmışlar ve dünya basınında skandal oluşturmuşlardı. "*Acıyı dindirmek*" gayesi nasıl bir hüsniniyet idi ve fakat olayın suç teşkil etmesine ve hemşirelerin yargılanmasına mani olmadı ise; "*Başka bir hastayı tedavi etmek*" gibi bir hüsniniyet de en küçük ve en basit anlamda hayat emaresi bulunan (Yaşayan tek bir hücresi olsa dahi) hastadan organ almak suretiyle hayatını sonlandırmak da "*Suç*" kabul edilmelidir.

Oysa ... hekimin hastaya yaklaşımındaki ilk prensibi olan "*Önce zarar verme*" ilkesini de çiğneyerek meslek yeminine ve meslek ahlâkına aykırılışmıştır.

Üniversite rekabetinin faturası ağır oldu!

‘NAKİL’DE FECİ SON!

http://www.gazetevatan.com/

28 Şubat 2012 Salı

Milliyet
29 Şubat 2012 Çarşamba

ŞAFAK PAVEY: Ben kendime kıyamadım, Şevket nasıl kıydı?

CHP milletvekili Şafak Pavey, "12 yıl önce İsveç'te bana da teklif gelmişti, kabul etmedim" dedi.

Şevket Çandar'ın ölümünü duyunca, aradığım ilk insan, CHP milletvekili Şafak Pavey oldu. Şafak, yıllar önce bir tren kazasında sol kolu ve bacağına yitirmiş, uzun yıllar tedavi görmüştü. Hem Şevket'in durumunu hem de bu alandaki gelişmeleri çok yakından takip ettiğimi biliyorum. Bazen neler anlattı:

"Bu çok risikli bir ameliyattı. Kendi tecrübemi anlatayım. Bana da geçirdiğim kaza nedeniyle 12 yıl önce İsveç'te bir doktor grubundan benzer bir teklif gelmişti. Sol koluma kemik transplantasyonu teklif ettiler. Ama yan etileri çok ağırdı ve vücudun adapte olabilmesi için 3-4 yıl inanılmaz ağır ilaç takvimi gerekiyordu. Sağlığımın darbe yiyeceğini, çok sarılabacağımı açığa söylediler. Sinirler büyümüyor ve orası beslenmiyor. Kangren riski de vardı. Ben tek kol için bile cesaret

Denek olmamaya karar verdim. Üniversiteye devam etmeyi tercih ettim. Acaba Şevket'e hayatı tehlike olduğu söylendi mi? Ben o zaman kendi hayatımı o ameliyattan daha önemli gördüm, kendime kıyamadım; Şevket niye kıydı? Acaba koluz ve bacaksız değersiz olduğumu mu düşündü?"

Şafak tızdı: "Bati bu ameliyatlari çok önce denedi, test etti ve vazgeçti. Bu alandaki en önemli gelişme artık uzuv nakli değil, kök hücre. Şevket'e neler anlattığımı biliyorum. Ama bu işlerde insan halden odaklı, ahlaki bir duruş gerekiyor..."

[SONRAKI >>](#)

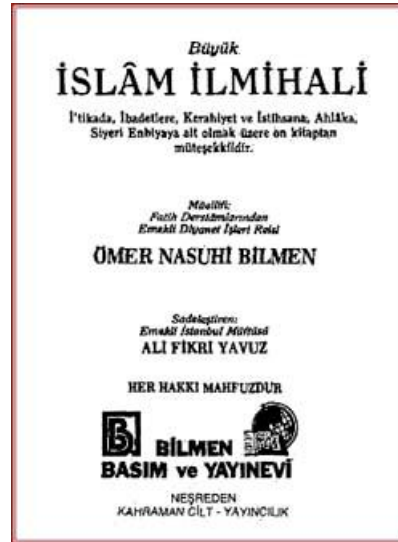
İSLÂM'DA ORGAN NAKLİ'NİN CAİZ OLMADIĞINI, İNSAN BEDENİNİN HÜRmete LÂYİK İLÂHİ BİR EMANET OLDUĞUNU ORTAYA KOYAN GÖRÜŞLERDEN BAZI ÖRNEKLER

Ömer Nasuhi Bilmen:

İlk Diyanet İşleri Başkanlarımızdan olan ve eserleri hemen hemen herkesin kütüphanesinde bulunan Ömer Nasuhi Bilmen, "Büyük İslâm İlmihali" isimli eserinde "**İslâm'da İnsanların Hayat ve Organ Dokunulmazlığı**" başlığı altında "**İnsanların bedenleri ve organları hayatta olduğu gibi, öldükten sonra da hürmet edilmeye lâyıktır ve dokunulmazlığı vardır.**" hükmünü ortaya koymaktadır.

Ömer Nasuhi Bilmen Büyük İslâm İlmihali'nde konuyla ilgili şu hükümleri dercetmektedir:

"İnsan hürmete değer bir yaratık olduğundan onun organlarından hiçbirisi ile kopararak faydalanılamaz. Onun saç, tırnak ve çekilmiş diş gibi herhangi bir parçası satılamaz, bunları gömmek gerekir. Onun için bir kadının saçları alınıp başka bir kadının saçlarına katılamaz. Böyle bir davranış insanın şerefine bir tecavüzdür, bir nevi uydurmaçılıktan ibarettir. İnsanoğlunun bir parçası ile faydalanmak demektir." (Büyük İslâm İlmihali, sayfa: 467)

Ali Rıza Demircan:

Bazı televizyon kanallarında dinî programlar hazırlayan ilâhiyatçı Ali Rıza Demircan 10 Aralık 2004 tarihinde Flash TV'de yayınlanan Cumadan Cuma'ya programında "Organ Nakli" konusunu işlemiş, "Organ Nakli" hakkında şu hükmü dile getirmiştir:

"İnsanlığın yararına aykırı bulduğum için, insanlığın zararına olduğuna hükmettiğim için ve dini ölçülerimizle çatıştığına bütün kalbimle kanaat getirdiğim için, organ naklini onaylamam ve organlarımı asla ve kat'a bağışlamam. Çünkü organ nakli haramdır. İnsana katkı da değildir."

... Ali Rıza Demircan aynı programda hakkımızda çıkan gazete haberine (2004 yılında Sabah Gazetesinin "Korkunç Fetva" başlığı ile yaptığı tezvirate) atıfı şöyle demiştir:

"Korkunç olan 'Organ nakline câiz değildir.' demek değildir. Korkunç olan inançları ve bilgileri çizgisinde görüşlerini sözlü ve yazılı olarak kamuya duyuran insanların duyarlılıklarını 'korkunç' olarak vasıflandırmak. Asıl korkunç olan budur. Toplumunu yanıltıcı ilkelikler sergilemektedir."

Ali Rıza Demircan özetle;

...

"Kan Nakli" hakkında şu hükmü dile getirmiştir:

"Sonuç, kan haramdır. ... gereksiz olarak vücuda kan verilmesi ilâhi yasaya aykırılıktır, günahtır. Ana kural haramlıktır. Kim haram kılınan bu maddeyi hayati zaruretlerle kullanmak durumunda kalırsa - helâl görmemek ve yeterinden fazla kullanmamak koşuluyla-, yapabilir, kullanabilir.

..... Müslümanlar ve özelde müslüman tıp adamları kan nakli gereksinimini ortadan kaldıracak ... çalışmaları yapmak koşuluyla kan nakli yapabilirler. Bu çalışmalar yapılamazsa, rutin bir işlemmiş gibi yapılamaz. Bu insanlık kültürüne de aslında bir bühtandır."

"Organ Nakli" mevzusuna;

"Yüce Allah yeryüzünü ve içindekileri insan için yaratmıştır.",

"İnsan Allah'ın eseridir. Onun üzerinde mutlak egemenlik hakkı Allah'ındır. Can da beden de Allah'ındır. İnsan yalnızca kendisine verilen ölçüler içinde tasarruf edebilir.",

"Onun içindir ki insan intihar edebilir mi? 'Can benimdir beden benimdir.' deyip intihar edebilir mi? Edemez. Cehennemlik suçtur. Hazret-i Peygamber intihar edenlerin namazını kılmadı. Amma kılın dedi. Kendisi bizzat kılmadı.

Ötenazi yapabilir mi? Yani duyduğu acılardan ötürü: 'Beni tıp kanalıyla, ilaçlar kanalıyla, iğneler kanalıyla öldürün!' diyebilir mi? Diyemez." ...

"Kur'an vasiyeti önemser. Yerine getirilmesini ister. Amma vücut üzerinde herhangi bir vasiyet yapılmasını onaylamaz. Bu konuda Kur'an'da bir ölçünün olmaması bu vadide vasiyet yapılır olmasının değil olamayacağını delilidir. Çünkü Allah vasiyet konusunu unutmamış. Malda vasiyeti bildirmiş ama vücutta tasarruf câiz olmadığı için orada yok."

... "Anlatmıyorlar, bildirmiyorlar, bir propagandadır gidiyor. Organ nakledilen kişinin daha fazla yaşayacağını hiçbir kanıtı yok. Bir kere söyledim organlar orjinaldir. Hiçbir organ bir başka insanla tam anlamıyla örtüşmez. Onun için dıştan destekle bu hastalar kontrol altında. ..."

... "Şimdi beyin ölüyor, amma, öyle tanı konuyor amma teneffüs devam ediyor. Kalbin dolaşımı, pompa basması devam ediyor. Şimdi yalnızca beyin ölümü ölüm olarak nitelendirilebilir mi, nitelendirilemez mi? Batılı ilim adamları ve İslâm ilahiyatçılarının bir bölümü 'Beyin ölümü insanın ölümüdür.' diyor. Amma bir bölüm batılı bilim adamı ve bir bölüm İslâm ilahiyatçısı ve de Japonya gibi ülkeler de 'Beyin ölümü ölüm değildir.' diyor.

Solunum durduğu, kan dolaşımı bittiği an yapılacak müdahale ile alınan organ bir işe yaramaz. Ameliyat masasına yatırılması lâzım. Yani kan deveranı devam ederken vatandaş teneffüs ederken ameliyat masasına yatırılması lâzım.

Dini inançlar sebebiyle değil, tamamen gerçekler ve gözlemlerden hareketle, solunumun devamını ve kalbin çalışır durumda olmasını, canlılık nişanı olarak kabul eden insanlara göre ölümünden sonra organlarını vasiyeti hiç şüphesiz ötenazidir. Burada hiçbir zaruretten söz edilemez. Yalnızca beyin ölümünden hareketle yaşayan organlar ameliyatla alındığında, -ha burası da beni ürküttü-, yalnızca beyin ölümünden hareketle yaşayan organları söküp çıkarmaya başladığınız zaman da organları alınan kişinin acı çektiğini İngiliz bilim adamları, anestezi uzmanları bilimsel olarak tespit etmiş."

...

Bu arada yöneltilen ısrarlı sorular üzerine programını şu cümlelerle bitirmiştir:

"Medya dün siyaseti yönetiyordu, bugün dini mi yönetsin, yani buna mı açık çek verelim?"

"Sabah Gazetesi'nde yayınlanan bir haberde organ bağıışı konusunda 'caiz değil' açıklaması yaptığı için; Polis Müdürü Uğur Gür'ün beyin ölümü gerçekleşen yeğeni Onur'un organlarını bağışlamadığı öne sürülen ilahiyat profesörü Cevat Akşit gazetemize konuyla ilgili açıklamada bulundu. 'Ben adli tıp dersi aldım, hukukta da bir insanın ölmesi için kalbinin durması ve nefes almaması gerekiyor, bu açıklamayı yaptığımda, Onur Gür'ün kalbi atıyor ve nefes alıyordu' diyen Akşit Hoca, Ecevit'in kalbi attığı ve nefes aldığı için ölmemiş kabul edildiğini hatırlattı ve sözlerine şöyle devam etti:

"Vücut tamamıyeti ve organlarımız Allah'ın bize bir emanetidir, vefat etmemiş bir bedenden bu nedenle organ alınmasını uygun görmüyorum. Kur'an-ı Kerim'de 'Kendinizi tehlikeye atmayın' diye buyuruyor Allah. Kalbi çalışan bir insanın ruhu çıkmamıştır. Kimse Allah'ın verdiği canı, zor durumda olsa bile sona erdirmeye hakkına sahip değil. Kaldı ki ben Uğur Gür Bey'e şöyle yap, böyle yap diye emir vermedim. Doğru bulduğumu söyledim. Kararı kendisi verdi." (Yeni Şafak Gazetesi, 4 Haziran 2006)

Muhammed Önder:

Yüksek tahsilini Medine İslâm Üniversitesi'nde yapan Muhammed Önder "**İslam Fıkında Organ Naklinin Hükümü**" isimli eserinin 31 ilâ 59. sayfaları arasındaki 2. bölümünde "**Organ Naklinin Haram Oluşunun Delilleri**"ni anlatmış ve delillerin değerlendirildiği 3. bölümde "**Bütün bu değerlendirmelere göre; organ nakli haramdır diyenler, bu görüşlerinde tutarlı olup şer'i esas ve ölçülere uygun bir delillendirme yapmışlardır.**" kanaatinde bulunmuştur. (Sayfa: 65)

Eserin 79. sayfasında RACİH OLAN GÖRÜŞ başlığı altında şu hükme varılmaktadır:

"Araştırmamızın her iki bölümünde ifade ettiğimiz veriler çerçevesinde günümüzde yapılan organ nakli;

1-Henüz ölmemiş bir insanın organlarının alınması demek olacağından,

2-Ölmemiş bir insanın organları alınmak suretiyle (önceki iznine yada yakınlarının iznine dayanarak bile olsa) öldürülmesi demek olacağından,

3-Allah'ın haklarına (izinsiz yada emirsiz) tecavüz olacağından,

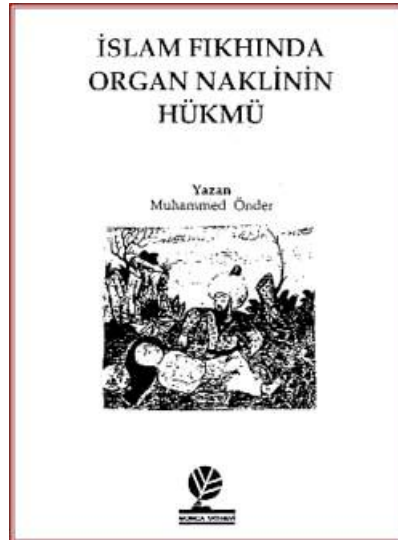
4-Cevaz verenlerin delillerinin isbat edildiği üzere Şer'i geçerlilikleri olmadığından haramdır."

Bu eserin 2. bölümünde "Organ Naklinin Haram Oluşunun Delilleri" başlığı altında kaleme alınan görüşlerin bir kısmı şu şekildedir:

"Organ nakli haramdır.' diyen ulema, esasta organların Allah'ın mülkü olduğu tezine dayanmaktadırlar. Dolayısıyla da: 'Organlar üzerindeki tasarruf yetkisi yalnızca Allah'a aittir. Organ nakli Allah'ın haklarından bir hakta onun izni ya da emri olmaksızın tasarrufta bulunmak olduğundan haramdır.' demişlerdir." (Sayfa: 33)

... "Zaruret müessesesi bir insanın hesabına bir diğer insanın hayatına son verilebilmesi ya da uzuvlarından birisinin alınıp bir başka insana monte edilmesine meşruiyet delili olamaz." (Sayfa: 35)

... "Diriden Yapılacak Bir Organ Nakli Organın Sahibine Eziyet Olduğu Gibi, Ölüden Yapılacak Organ Nakli de Ölüye Eziyettir. Kabir azabı hem bedene hem ruhadır." (Sayfa: 59)

Dört Mezhebin Görüşü:

Diri bir insanın uzuvlarından birisinin kesilmesinde asıl olan hüküm, bunun haram oluşudur. İslâm fukahası diri bir insanın vücudundan zarurete binaen bile olsa bir uzvun koparılmasının haram olduğunda ittifak etmişlerdir.

Hanefi Mezhebi'nin Görüşü: Zaruret hâlinde olan birisi, bir diğer zaruret hâlindeki insanın yemeğini de, onun bedeninden bir parçayı da yiyemez. (İbn-i Nuceym, el-Eşbah ve'n Nezair s.87)

Maliki Mezhebi'nin Görüşü: Yenilmesi haram olanlardan insan eti ile, içilmesi haram olanlardan içki; zaruret hâli oluşsa bile yenilip içilemez. Zaruret hâlindeki bir insan ölüm tehlikesi ile karşı karşıya olsa ve yemediği takdirde ölecek olsa bile, diri ya da ölü bir insanı ya da ondan bir parçayı yiyemez. (eş-Şerhu'l Kebir II. 103)

Şafii Mezhebi'nin Görüşü: Bir insanın kendisinden bir parça koparıp zaruret hâlindeki diğer şahıslara vermesi kesinlikle haramdır." (Muğni'l Muhtac, IV 310)

Hanbeli Mezhebi'nin Görüşü: Zaruret hâlindeki bir insanın bir diğer insandan başka yiyecek bir şey bulamaması hâlinde onu öldürerek ya da ondan bir uzvu kopararak yemesinin câiz olmadığına icma vardır. Söz konusu şahsın mümin ya da kâfir olması bu hükmü değiştirmez. (el-Muğni Maa'ş Şerhi'l Kebir, XI. 79)

Fetevây-ı Hindiyeye:

Hanefi fıkhnın temel eserlerinden olan Fetevây-ı Hindiyeye'de konuyla ilgili verilen hükümler şu şekildedir:

"Bir kimse açlıktan çok daralır, yiyecek laşe (leş) bile bulamaz ve bir adam 'Elimi kes ve ye!', veya 'Benden bir parça kes ye!' dese, işte buna ruhsat yoktur. Ayrıca o adamın böyle demesi de doğru değildir. Bir adamın kendi vücudundan kesip yemesi de böyledir. Buna da ruhsat yoktur." (C. 12, sh. 67)

"İnsan uzuvlarından bir parça ile menfaatlenmek câiz değildir." (c. 2, sh: 119)

Diğer Görüşler:

"Allah -celle celâluhu- insana, vücudunu sadece istifade edip onun içinde yaşaması için yaratmıştır. Onda insanın, ne satma ne de hile şekliyle hiçbir tasarruf hakkı yoktur. İnsan kendi tırnağına bile sahip değildir ve şayet tasarruf hakkı, insanların düşüncelerine bırakılırsa anarşi olur. Hürriyet, Allah'ın emirleriyle sınırlıdır. Bu nedenle hasta birisi için sağlam olan bir şahıstan organ almak caiz değildir." (et-Temîmi, Receb Büyûd, Münâkaşa, Mecelletü Mecma'i'l-Fıkhî'l-İslâmî, c.1, sayı 4)

.

"Organ naklinin câiz olamayacağı fikrinin temelinde yatan ana fikir, insanın mükerrem oluşudur. Bu sebeple onun organları, başkalarına aktarılacak onlar tarafından kullanılamayacaktır." (Sükkerî, Nakl)

"İslâm hukukunda, insanın yerini doldurabilecek bir başka canlı yoktur. Bu nedenle hiçbir surette onun hayatının tehlikeye atılmaması gereklidir. Organ nakli konusu da verici durumundaki insanın tehlikeye atılması demektir ki, hasta birisini tedavi amacıyla sağlam bir insanın zarar görmesi, doğru değildir." (Sükkerî, Nakl)

.

"Şahsın ölümüne sebep olacak herhangi bir organın alınması câiz olmadığı gibi organı verecek kimsenin isteğine de bakılmaz. Çünkü burada, hukukullah vardır ve Allah hakkının sözkonusu olduğu yerde îsâr (fedakarlık) câiz değildir." (Muhammed Said Ramazan el-Bûtî, İntifa'u'l-İnsan bi A'dâi cismi İnsanî'nin Âhar Hayyen ev Meyyiten, Mecelletü Mecma'i'l-Fıkhî'l-İslâmî, c. 1, sayı 4)

.

"Şayet alınacak organ, -kalp gibi- verici durumundaki kimsenin ölümüne sebep olarsa izni olsun-olmasın mutlaka haramdır. Şayet kendi izni varsa bu durumda intihar, izni olmadığına ise katil olur. Alınan organ ölüme sebep olmuyor ve o olmadan da insan yaşayabiliyorsa o taktirde bakılır; şayet vericinin çalışıp ihtiyaçlarını gidermesine mâni oluyor veya sağlığını zayıf düşürüyorsa, ihtisas sahibi doktorun görüşüne de istinaden, haram olur. Yine haram olup-olmaması meselesinde iznin önemi yoktur. Çünkü başkalarına zarar vermek de zarar görmek de hadislerde yasaklanmıştır." (Şa'râvî, 100 suâl 100 cevâb)

"Organ naklinin bir kalemde caiz olduğunu söylemek, aynı zamanda alternatif çarelerin de önünü tıkamak ve insanî gibi görülen bir uygulamanın, daha insanî olana engel olması anlamına gelebilir." (Beşer, Faruk, Organ Nakli ve İslâm, İslâm Mecmuası, sayı 76)

"Çok dikkatli olarak incelediğimiz zaman, "Olmaz!" diyenlerin yani organ nakline cevaz vermeyenlerin delilleri verenlerin delillerinden daha kuvvetlidir. Ve bundan dolayı da İslâm ulemasının çok önemli bir kesimi -birazı müstesna- bu konuya sıcak bakmamaktadır. Ve dolayısı ile organ naklinin karşısındadır. ... "Canım insan öldü gitti zaten toprak olacaktır" gibi bahanelerle hareket ediliyor. Hayır, insan, bizim ehl-i sünnet inancına göre; insan dirilirken şu anda üzerimizde taşıdığımız uzuvlarımızla dirileceğiz. Bu gözlerimizle, bu kulaklarımızla, bu ellerimizle ve bu ayaklarımızla ve bu iç organlarımızla dirileceğiz, Rabb'imiz Teâlâ'nın huzuruna aynen bu organlarımızla çıkıp Rabb'imize hesabımızı, dünya hesabımızı vereceğiz. Ehl-i sünnetin itikadı bu, inancı bu ve doğrusu da budur zaten. ... Onun için İslâm uleması organ nakline sıcak bakmamaktadır, cevaz vermemektedir. Yapılması noktasında büyük faciaların ileri geleceğini delilleriyle beraber ileriye sürmüştür. Ve bu deliller "Adam ne olacak zaten uzuvlar toprağa girecek ve toprakta kaybolup gidecek." diyenlerden daha kuvvetlidir, daha yerli yerindedir, daha insanîdir, daha aklıdır, daha delilleri sağlam olan hususlardır." (Mevlüt Özcan, TV5, 24 Şubat 2012)

Organ naklinde ruhun acıyı hissedeceğini tarif eden bir makale:

"... Organ naklini öneren her kimse farkında olmadan bir başkasını cinayete sevk ediyor, kendisi de bağış yaparken intihar ediyordur. Nasıl mı!.. İzah edeyim;

Çoğunlukla, ölüm ötesi hakkında hiç bilgiye sahip değiliz. Sanki Münkir Nekir meleklerinin sorularına cevap verecek olan biz değiliz.

... Kabirdeki sorgu suali başaramayanlar için Resulullah Efendimiz;

'O an melâike o kimseye öyle bir vurur, o kimse de (ölü için söylüyor) öyle bir haykırıyla haykırır ki, insandan ve cinden başka bütün mahlûkat bu sesi duyar ve onun feryadı arşa kadar uzanır!' derken, mutlak bir canlılıktan bahsetmektedir.

Büyük mutasavvıf ve zamanın gavsı olduğu yetkili kişilerce söylenen İbrahim Hakkı Erzurumî Hazretleri, Resulullah Efendimiz'in dilinden insanın ölüm ile birlikte yok olmadığı, sadece başka bir boyuta geçtiğine binaen;

'Meyit, (ölmüş kimse) kendisini yıkayanı, cenaze namazını kılanları, kendisini mezara koyanları, görür bilir, tanır.' demektedir.

Resulullah Efendimiz, yine başka bir Hadisinde;

'Ölülerinizi gömdüğünüzde (akrabaları için söylüyor) hemen kabri terk etmeyin, onları üzersiniz. Onlar sizin gidişinizi, ayak seslerinizden tanır.' demektedir.

Resulullah Efendimiz'in Bedir Savaşında, bir çukura gömdüğü münafıklarla yaptığı söyleşiyi bütün Hadis kitaplarında bulabilirsiniz.

'Allah'ın bana vaad ettiği zafer beni buldu. Allah'ın size vaad ettiği azap da sizi buldu...'

Tüm deliller göstermektedir ki, ölüm denilen vak'ada, yani ruh bedenden ayrıldığında canlı ve diridir. Ve gayp âlemine geçmeden evvel kendisine yapılanları aynen görmektedir. Bunun için biyolojik bir göze ihtiyaç yoktur. Size sormak isterim. Rüyâyı hangi gözünüzle görüyorsunuz?...

Şimdi, esas noktaya dönelim, yani organ nakline.

Beşin fonksiyonlarının durduğu noktada dahi, tıbbın henüz çözemediği bir biçimde yaşam var insan bedeninde. Bu nedenle İslama inananlara, ölümden hemen sonra gusûl abdesti yaptırılır. Hadise değişik bir cihette olduğu için ayrıntılara girmiyorum.

'Ruh, bedene yapılan her hareketi görüyor, algılıyor, kendi bünyesinde yaşıyor.' dedik. Örneğin, biyolojik bedenin kalbini, bir başka yere nakletmek için alıyorsunuz. Ruh, bunu bütün açıklığıyla görüyor, hissediyor. Bir böbrek, karaciğer naklinde de böyle. ...

...

Kendi rızası ile organ bağışında bulunanlar ise, narkozsuz diri diri, bir kalbin, bir karaciğerinin kesilişindeki acıyı bütün dehşetiyle tadacaklarını bilseler aslâ böyle bir duyguya kapılamazlardı. ..." (Ahmet F. Yüksel, Yeni Dünya)

Bazı internet sitelerinde yayınlanan bir makale:

ORGAN NAKLİ CAİZ MİDİR?

Her şeyin emsaliğine bulunması, insanın her şeyin emsaliğine değiy, insanın her şeyin emsaliğine değer olmak gerekir. Bu girişten sonra: İslâm'da Allah'ın yarattığı en değerli varlığın insan olduğunu, onun "zübde-i âlem" bulunduğunu, diğer her şeyin onun için yaratıldığını, ayet-i kerimeler de, hadis-i şerifler de, bunlara bağlı olarak İslâm uleması da enine boyuna açıklamıştır. İnsanın genel anlamda üstünlüğü ve kerameti yanında; şekil güzelliği, yer yüzünde Allah'ın halifesi olması, ilimle şeref kazanması, meleklerin ona secde etmesinin istenmesi, yiyeceği ve içeceği şeyler bakımından üstünlüğü.. gibi yönleriyle onun varlık aleminin odak noktası olduğu bildirilmiş, canının korunması, dinin ana hedeflerinden (maslahat) sayılmış, hayatı uzuvlarına tecavüz dahi canına tecavüz kabul edilmiş, haksız yere bir insanın öldürülmesi bütün insanların öldürülmesi, ölümden kurtarılması da bütün insanların diriltilmesi gibi görülmüştür. Hatta Rasulü Allah (sav), "Bir kardeşine silâh çekene melekler lanet eder"(Müsned, N/256, 505) buyurarak onu korkutmanın dahi ne büyük günah olduğuna işaret etmiştir. İnsanlara kendilerini tehlikeye atmamaları emredilmiş, hastalıklara çare ve tedavi aranması istenmiştir. Bu yüzden İslâm alimleri insanın tek tek uzuvlarının dahi mal kabul edilemeyecekleri için satılamayacağını, eşya gibi kullanılamayacağını, bağışlama yetkisinin bile insanın elinde olmadığını hükme bağlamışlardır. Hatta ikrah (ölümle tehdit) durumuyla karşılaşan birisi, öldürülme endişesiyle başkasının, değil canına, bir uzvuna dahi tecavüzde bulunamaz. Tek tek her insan mükerremdir. Bu hükümlerden bir insan olarak kâfirler dahi ayrı tutulmaz. Birinin hatırına diğerinin kerametine halel getirilemez. Hatta açıklıktan ölme durumunda olan birisi, başka insanın etini yiyemeyeceği gibi, Şafililerden çok azı dışında bütün İslâm hukukçularına göre, kendinin bir uzvunu da kesip yiyemez. Çünkü insan kendisinin maliki değildir. Ayrıca bu onun tamamen ya da kısmen satılamamasının da bir sebebidir. Çünkü satılan şeyin mülk olması gerekir. İnsanın bu değer ve şerefi ölmekle de kaybolmaz. Onun için Rasulü Allah Efendimiz (sav), "ölünün kemiğini kırmak, onu diri iken kırmak gibidir" (Muvatta, Cenâiz 45; Ebu Davud, Cenâiz 60; Ibn Mâce, Cenâiz 63; Müsned, VI/658,100) buyurur. Buna göre doktorların sahipsiz cenazeler üzerinde yaptıkları deneyler, kadavra vs. ye cevaz bulmak mümkün değildir.

Bütün bu ve benzeri sebeplerden ötürü bir insandan bir başkasına herhangi bir uzuv aktarılamayacağını, diğeri zaruret içerisinde de olsa bunun caiz olamayacağını fıkıhçılar çeşitli ifadelerle ve hemen hemen ittifakla söylemişlerdir.(Nevevî, el-Mecû'1, IX/45; Muğni'l-Muhtâc, VNI/163; Mecmâ'ul-Emtiur, N/528)

[<< ÖNCEKİ](#) [SONRAKİ >>](#)

[| Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

ÖLÜM ÂNI, BEYİN ÖLÜMÜ KRİTERİ HAKKINDAKİ TİBBÎ, AHLÂKÎ, HUKUKÎ TARTIŞMALAR ve İLGİLİ HABERLERDEN ÖRNEKLER

Ölüm Ne Zaman?

Yaratıcı olan Hazret-i Allah insanları mükerrem yaratmıştır. Azaları da mükerremdir, hürmete lâyıktır, alınıp satılması, bir işte kullanılması helâl değildir. İnsan vücudu ilahî bir emanettir. Öldükten sonra dahi kullanılamaz, vücudun azalarının tasarrufu ile ilgili bir hususta vasiyet edilemez.

Kaldı ki organlar insan tam olarak ölmeden alınmaktadır. Zira organ naklinin yapılabilmesi için nakil yapılacak organın canlılığını devam ettirmesi tıbbî bir zorunluluktur. Kalp durduktan sonra, kısa bir süre içerisinde bütün organlar ölürler ve organ naklinde kesinlikle kullanılamazlar.

"Beyin ölümü" denilen durumda beyninin öldüğüne karar verilen hastanın kalbi çalışıyor vaziyettedir. Nitekim İngiliz anestezi uzmanları bu durumdaki hastanın organları alınırken acı hissettiğini tesbit etmişlerdir.

"Beyin ölümü" kriteri ilk olarak 1968 yılında Harvard Tıp Okulu'nda bu iş için toplanan komite tarafından kabul edilmiştir. Bu kavram organ nakli ile birlikte gündeme gelmiştir.

Halbuki ölüm, mahiyeti tam olarak bilinemeyen bir süreçtir. Ölüm **"Kalp, beyin ve solunum fonksiyonlarının üçünün birden sona ermesi hali"**dir. Ölüm halinin tamamlandığı böyle bir durumda ise organların kullanılabilmesi mümkün değildir. Mümkün olsa idi kadvraların organları kullanılırdı.

Bir hukuk dalı olan Adli Tıp öğretisinde ölüm şu şekilde tanımlanmaktadır:

"Kişiye canlılık kazandıran dolaşım, solunum ve sinir sistemi fonksiyonlarının, kendi başına çalışmalarının durması ve ancak birtakım yapay araçlarla bu fonksiyonlar tekrar faaliyete geçirildiğinde kendi başına çalışmaya gücü olmaması hâli ölüm demektir." (Şemsi Gök, Adli Tıp, 5. baskı, Filiz Kitabevi, İstanbul, 1983)

Bu hukuki tanımlamadan görüleceği gibi kalp ve solunum durmadan ölüm gerçekleşmemiş sayıldığına göre, bugünkü uygulamada kalbi çalışan bir hastayı beyni öldü diye organlarını alarak hayatına son vermek hukuken de bu iş vesile olanları mesuliyet altında bırakmaktadır.

"Görülüyor ki ölümden en kesin kriter üremenin ve rejenerasyon yani nesillerin kendi kendilerini tamir keyfiyetinin bir daha iade edilmeyecek şekilde durmasıdır."

Beyin ve sinir hücrelerinde esasen üreme ve tamir olmadığından beyin ve sinir sisteminin ölümü, sür'atle tayin edilebilir ki biz buna biyolojik ölüm diyoruz. Fakat ölümün hukuk bakımından tam olabilmesi için bu keyfiyetin diğer organlarda ve nesillerde de görülmesi gerekir ki bu da saatler, hatta günler ister.

Demek ki hukuk bakımından ölümün sür'atle tesbiti mümkün değildir. O halde insandan insana organ naklinden ya vazgeçeceğiz veyahut da bugünkü tıp ahlâkına veda edeceğiz." (Prof. Dr. Bedi N. Şehsuvaroğlu, Tıbbî Deontoloji, sh: 285)

Hülâsa; ölüm bedenden ruhun çıkmasıdır, çünkü nefes alıp veren ruhtur.

"Can boğaza dayandığında." (Vâkıa: 83)

"Artık gözünüzü açın! Ne zaman ki can köprücük kemiğine dayanır." (Kıyâmet: 26)

"Beyin Ölümü "Teşhisi Konulmuş Kimse Acı Hissediyor:

GÜNCEL

Pazar 20 Ağustos 2000 **5**

Tıpta şok iddia

HABER MERKEZİ

İngiliz uzmanlara göre beyini ölen ancak kalbi atan bir verici organları alınırken acı çekiyor.

İngiliz anestezi uzmanları beyin ölümü durumunda insanların acı çekmediğine ilişkin inancın yanlış olduğunu belirtti. Anestezi dergisinde yayımlanan bir çalışmada beyin faaliyetleri durduğu için ölü kabul edilen insanın organları alınırken büyük acı çektiği bildirildi. BBC Radyosu'na konuşan

Beyin ölse de vücut acıyı hissediyor

Norfolk Hastanesi'nde görevli Philippe Kcep de ameliyattan önce mutlaka narkoz verilmesi gerektiğini savundu.

İngiliz uzman "Nestere dedüğünüz anda kalp atışları hızlanıyor, tansiyon yükseliyor. Hasta kıvrılmaya başlıyor. Ameliyat imkânsız hale geliyor" diye konuştu.

Akciğer, karaciğer gibi organların alınması sırasında kalbin mutlaka atar durumda olması gerektiğini anımsatan İngiliz anestezi uzmanları, bu nedenle kalbi durdurmanın da bir çözüm olamayacağını söylediler.

Kadavrının Bile Beyninde Canlı Hücre Bulunuyor:

Kadavra Beyninden Canlı Sinir Hücreleri düşünülüyor. California eyaletinin La Jolla kentinde bulunan ünlü Salk Enstitüsü'nden Fred Gage, ölümlerinin üzerinden sekiz saat geçmiş 15 insanın beyinlerinden ata (progenitor) hücreler topladı. Çeşitli proteinler, antibiyotikler ve büyüme faktörlerinden oluşan bir ortamda beslenen bu hücreler çoğalarak, sinir hücreleri (nöron) ile destekçileri astosit ve oligodendrositlere dönüştü. Gage ve

Discover, Ağustos 2001
<http://www.biltek.tubitak.gov.tr/haberler/tip/2001-09-4.pdf>

Ölüm Kararının Verilebilmesi İçin Bütün Vücut Fonksiyonlarının Durması Gerekir:

Beyin, kalp ve solunum gibi temel hayatîyet fonksiyonları belirli bir sıraya göre sona ermezler. Bazen önce beyin, bazen önce kalp, bazen önce solunum sona erer. Her durumda hastanın hayata dönme ihtimali daima vardır. Bunun örnekleri de çoktur. Hatta bu konuda **"Öldükten Sonra Yaşayanlar"** diye müstakil bir kitap bile yazılmıştır.

"Kalbi durdu diye sunî solunum cihazına bağlandıktan sonra, hayatından ümit kesilip cihaz kaldırıldığında yaşayanlar olduğu gibi, hasta iken kalbinin durduğuna hükmedilen kimselerin, ameliyatla incelendiğinde önceden ölmedikleri ancak ölümlerine ameliyatın sebep olduğu durumlar da vardır. Senelerden beri sunî solunumla yaşayan Amerikalı bir kızın, anne-babasının rızası alınarak cihaz kaldırıldığında normal hayata dönmesi ve kalbi durdu diye ameliyata alınan başka bir hastanın kalbine

ameliyatla müdahale edildiğinde öldüğünün anlaşılması bunun açık misalleridir." (Es-Selâmî, Muhammed Muhtar, Meta Tentehi'l-Hayat, Mecelletü Mecma'i'l-Fıkhî'l-İslâmî, c. 2 sayı 3)

"Ölümün kendine göre alâmetleri vardır. Kalp attığı müddetçe -ister kendi kendine isterse sunî solunum cihazıyla- beyin ölümüne itibar edilmez." (Bûti, İntifâu'l-İnsan, Mecelle, c. 1, sayı 4)

"Beyin ölümü teşhislerinde vücut gıda alabilmekte, hatta beden gelişmeye devam etmekte, yani vücut fonksiyonları canlı kalabilmektedir. Bunun yanında öldüğüne dair aksini ispat edecek herhangi bir delil de olmadığı halde, o şahsa ölü denilmesi imkânsızdır." (Vâî, Hakikatü'l-Mevt, Mecelle, C. 2, Sayı 3)

"Beyin ölümü, ancak ölümün habercisi ve ona alâmet olabilir. Kalp tamamen durmadan mücerret beyin ölümü, ölüm olarak kabul edilemediği gibi, bu durumda naklin yapılması da caiz olmayacaktır." (Bâr, İntifâu'l-İnsan, Mecelle, c. 1, sayı 4)

Hayatından ümit kesilen vak'alarda fiş çekme denilen makina desteğinin ortadan kaldırılıp kaldırılamayacağı bile tartışılan bir durumken, organ nakillerinde bu tür hastalar fiş çekilmeden yani makina desteği ile yaşıyorken ameliyat masasına alınmakta; bir tarafta çalışan bir vücudun parçaları sökülürken diğer tarafta organ takılacak öbür hastaya bu parçalar takılmaktadır.

Milyonda bir kişi bile olsa hayata geri dönme ihtimali olan bir kimse organları alındığı için öldüğü zaman durumunuz ne olacak?

"Kim bir cana kıymamış ya da yeryüzünde bozgunculuk yapmamış olan bir kimseyi öldürürse, bütün insanları öldürmüş gibi olur." (Mâide: 32)

Beyin bütün ilmî gelişmelere rağmen hâlâ keşfedilmeyi bekleyen bir muammadır. Beynin fonksiyonel haritası ve hücreler arası alışveriş ve irtibatın mahiyeti tam olarak ortaya konulamamıştır.

Hekimin İlk Vazifesi "Hayata Saygı Göstermek" ve Ondan Sonra da "Zarar Vermemektir":

Prof. Dr. Bedi N. Şehsuvaroğlu Tıbbi meslek adâbı ve mevzûatına dair yazdığı **"Tıbbî Deontoloji"** isimli eserinde insandan insana nakillerde görülen bağdaşma problemlerinden bahsettikten sonra, bu meseleler çözülsün bile insandan insana organ naklinin gereksiz olduğunu, yapay organlar geliştirilmesi gerektiğini savunmaktadır.

Kitabında "Organ nakli" mevzusunu "İnsanlarda Doku ve Organ Nakli" başlığı altında müstakil olarak irdeleyen Prof. Şehsuvaroğlu "Beyin ölümü"nü kabul edilmesine eleştiriler getirmekte ve bunu tıp ahlakı ile ilişkilendirerek **"O halde insandan insana organ naklinden ya vazgeçeceğiz veyahut da bugünkü tıp ahlakına veda edeceğiz."** demektedir. Tababet gibi kutsal bir mesleğin ahlaktan yoksun kalmasını ise **"KAPLANIN KANATLANMASI KADAR KORKUNÇ"** bir durum olarak vasıflandırmaktadır.

"Zira bugün herkes bilmektedir ki, insanlarda kan gurupları gibi doku gurupları da çeşitlidir ve bu arada, hatta çözülmesi gereken başkaca bağdaşma mes'eleleri vardır. Bunlar çözülmeden organ nakli yararsızdır. Kaldı ki, bu mes'eleler çözüldükten sonra da insandan insana organ nakli gene gereksizdir. İdeal olan sunî veya dakron gibi plastik maddelerden hatta kauçuktan yapılmış yapma organları bu amaçla kullanabilmektir.

Ancak bundan sonradır ki organ naklinin toplumda uyandırdığı allerji son bulur. Sosyal ve hukuki problemler kadar etik, hatta dinî problemler de çözülür." (Sayfa: 82)

"Hekimin ilk vazifesi, ana karnına düştüğü andan itibaren hayata saygı göstermektir ve en az 2500 yıldır her hekim bu görevi yeminle güçlendirir. Onun için organ nakli Deontoloji'de büyük bir problem olmuştur." (Sayfa: 83)

"Evvelce de söylediğimiz gibi, organ naklinde ölü denilen bedenden aldığımız kısım henüz canlıdır. O halde bedenün bir kısmı el'an canlı olan bir insana ölü denilebilir mi? Başka bir deyimle, hangi organlarımız ölürse bütün bedeni ölü olarak kabul edebiliriz? Ve nihayet, ölüm halinin sür'atle tespiti mümkün müdür? Görülüyor ki bütün bu sorular organ nakli ile başlamıştır. Malumdur ki, antik çağda değil organ nakli, disseksiyon, yani ölü bedeninin öğrenim için kesilip biçilmesi ve otopsi, yani hastalık teşhisinin kesinlikle yapılabilmesi için ölü bedeninin açılması bile yasaktı. Çünkü insan bedeni kutsaldı." (Sayfa: 83)

"Ancak ölülerden alınan canlı organların nakli bugün tıp ahlâkı ve hukuk bakımından büyük bir problem yaratmıştır. Çünkü yukarıda da söylediğimiz gibi hekimin ilk vazifesi 'hayata saygı göstermek' ve ondan sonra da 'zarar vermemektir'.

Henüz ölüm hali kesinlikle tanımlanmadan bir insanın kalp gibi en hayati bir organını almak bizce her iki prensibe de aykırıdır. Zira 24 Nisan 1968'de gazetelerde okuduğumuz gibi köylülerin öldü diye bıraktıkları bir yaralı saatler sonra Adana'da hekimlerin elinde hayata kavuşmuştur. Yani ölümün mutlak olarak tesbiti zamana bağlıdır. Halbuki organ naklinde gaye ölü bedenden alınacak organın canlı olmasıdır. O halde hukuken ölümü nasıl tesbit edebiliriz. Ve bu tesbit işinin çok kısa zamanda yapılması mümkün müdür?" (Sayfa: 83)

"Hukuk uzun asırlar ölümün tarifi ile meşgul olmuştur. Çünkü kişi hakları şahsiyetin-kişiliğin tekevvünü ile başlar ve gaybı ile biter. Filhakika Medeni Kanununun 27. maddesi;

'Kişilik çocuğun sağ olarak, tamamiyle doğduğu andan başlar ve ölüm ile nihayet bulur. Çocuk sağ doğmak şartıyla ana rahmine düştüğü andan itibaren medeni haklardan istifade eder.' der. Bunun içindir ki babalığın tayini ve veraset gibi haklara şüphe düşmesin diye eskiden boşanan kadınların iddet müddetlerine önem verirdi. Bu süre zarfında bir başka erkekle düşüp kalkması, hatta yeniden evlenmesi şiddetle yasaktı. Gene bu sebeptendir ki klâsik hukuk ölümün tarifini de yapmıştır. Kanunlarımıza göre (ölüm şahsiyetin son bulduğu hal)dir ki bunun belirtileri de şunlardır:

1. Şuurun ve reflekslerin geri gelmemek üzere kaybı
2. Teneffüsün durması
3. Kalbin durması
4. Tansiyon arteriyelin sıfıra düşmesi.

İşte bu gibi önemli hayati fonksiyonlar kaybolunca ölüm hali tam olur ve böylece hem kişilik, hem de kişi hukuku ortadan kalkar.

Lâkin yukarıda da belirttiğimiz gibi bugün tekniğin gelişmesi sayesinde bir çok insanlar teneffüsü ve kalbi durduktan uzun bir süre sonra yeniden hayata kavuşturuldukları gibi, bir çok insanlarda da ameliyat icabı teneffüs ve kalp uzun bir süre durdurulmakta fakat şahıs beden dışı sunî cihazlarla yaşatılmaktadır. O halde teneffüs ve kalbin durması ölümün oluşması için kesin bir kriter olamaz. Kaldı ki şimdi bir de sunî kış uykusu-Hibernation var ki bunda senelerce hareketsiz ve donmuş olarak kalan insanın yeniden diriltilmesi söz konusudur.

Şuurun ve reflekslerin gaybına gelince, Dr. Alp Reel ve Cumhurbaşkanı Cemal Gürsel vak'alarında olduğu gibi uzun süre hatta senelerce bitkisel hayat yaşayan insanların da bu takdirde ölmüş olarak kabulleri gerekir. Halbuki muayyen şartlarla bu gibi insanlar çiftleşebilmekte hatta çocuk sahibi olmaktadır ki bu da ölüm ile bağdaşmaz. Görülüyor ki ölümden kesin kriter üremenin ve rejenerasyon yani nesiçlerin kendi kendilerini tamir keyfiyetinin bir daha iade edilmeyecek şekilde durmasıdır.

Beyin ve sinir hücrelerinde esasen üreme ve tamir olmadığından beyin ve sinir sisteminin ölümü, sür'atle tayin edilebilir ki biz buna biyolojik ölüm diyoruz. Fakat ölümün hukuk bakımından tam olabilmesi için bu keyfiyetin diğer organlarda ve nesiçlerde de görülmesi gerekir ki bu da saatler, hatta günler ister.

Demek ki hukuk bakımından ölümün sür'atle tesbiti mümkün değildir. O halde insandan insana organ naklinden ya vazgeçeceğiz veyahut da bugünkü tıp ahlâkına veda edeceğiz. Tababet gibi kutsal bir mesleğin ahlâktan yoksun kalması, kaplanın kanatlanması kadar korkunçtur. O halde geriye bir çare kalıyor ki o da ya evvelce dediğimiz gibi sun'î organların gelişmesinin ve kullanışlarının pratik ve kolay hale gelmesini beklemek (Ek-9), veyahut da birkaç sene önce Amerika'da Reemtsma'nın denediği gibi hayvanlardan insana organ naklini başarmak ki, bu da bir biyolojik mes'eledir." (Sayfa: 84-85)

Aşağıdaki haberde hastane, -haberde geçtiği şekliyle- şu açıklamayı yayıyor: "Açıklamada beynin ölmesinin bir günden fazla sürebileceği ve bu sırada iç organlarının bozulmaya başladığı belirtildi." Hastalara nasıl olsa ölecek diye organları kurtarmak için pıhtılaşmayı önleyen ilaçlar vermişler.

Organ alabilmek için burada olduğu gibi birçokları "Nasıl olsa ölecek" mantığıyla hareket etmektedir. Ayrıca görüldüğü gibi beyin, her zaman ilk ölen organ değildir.

ABD'yi sarsan tıp skandalı

Dünyanın en önde gelen hastanelerinden Cleveland Clinic'te, yönetimin, tıbben henüz ölmemiş hastaların organlarının alınması yönündeki çalışması, büyük şok ve tartışma yarattı.

Amerika Birleşik Devletleri'nin önde gelen hastanelerinden birinde, "beyinleri çalışır durumdaki hastaların organlarının alınması için çalışmalar yapıldığı" iddiaları bütün ülkeyi ayağa kaldırdı. Habere göre ABD'nin en ünlü hastanelerinden Cleveland Clinic'te yönetim, doktorlardan, ameliyat masasındaki hastanın kalbinin durmasının hemen ardından yaşam destek makinesinin kapatılması ve karaciğer, böbrek, pankreas gibi organların hemen çıkarılmasını istemeyi planlıyordu.

ABD'nin önde gelen yayın kuruluşlarından CBS televizyonunda yayınlanan "60 Dakika" adlı programda skandal karar ele alınırken, doktorların organların korunması için hastaya yaptıkları işlemlerin ölümü çabuklaştırdığı iddiaları da ortaya atıldı. Şok etkisi yaratan olay, Cleveland Eyalet Üniversitesi doktorlarından Mary Eileen Waithe'in hastanedeki çalışmaları yerel sıvıcılardan Carmen Marino'ya göndermesi, Marino'nun da basına sızdırması üzerine ortaya çıktı.

Doktorun ihbarı

Doktor Waithe, beyinleri ölmemiş durumdaki hastaların teknik olarak canlı olduklarını belirtti ve bu aşamadaki hastalara yapılan işlemlerin kanın pıhtılaşmasını engelleyerek ölümleri çabuklaştırdığına dik-

kat cekti. Doktorların bu tür işlemleri nakli yapılacak organlara yeterli kan gitmesini sağlayarak hastadan çok organları kurtarmayı amaçladıkları da iddia edildi. Bazı doktorların regimine ve benzeri ilaçların kan basıncını düşürerek ölümü çabuklaştırdığına inandıkları belirtilen programda, ağrıyı azaltan ilaçların da hastanın ölümünü hızlandırdığına ilişkin görüşler bulunduğu belirtildi. Cleveland Clinic ise, hastaların

destek makinesi olmadan hayatta kalma şansının bulunmadığı ve ailelerinin izninin alınmadığı durumlarda bu yöntemle başvurulabileceğini, ortada kanun dışı bir işlem olmadığını açıkladı. Yapılan açıklamada beynin ölmesinin bir günden fazla sürebileceği ve bu sırada iç organların bozulmaya başladığı belirtildi.

ABD'de organ nakli işlemleriyle ilgili iddiaların yaygınlık kazanmasıyla birlikte organ bağışlarında önemli bir düşüş olduğu da bildirildi.

Normal koşullarda Cleveland Clinic'te her hafta ortalama üç organ başışı olurken son iddialardan sonra on gündür tek bir kişinin organ bağışladığı haber verildi. Bu ünlü hastanedeki skandala, başta New York Times gazetesi olmak üzere bir çok basın yayın organı geniş yer ayırdı. Uzmanlara göre konuyla ilgili tartışmaların önümüzdeki günlerde daha da büyümesi ve kanuni platforma taşınması sürpriz olmayacak.

15 Nisan 1997, Sabah

Denizli Valisi Recep Yazıcıoğlu'nun Ölümünde Yaşanan Tartışmalar ve Dile Getirilen Gerçekler:

Denizli Valisi Recep Yazıcıoğlu 2003 yılında geçirdiği trafik kazası sonucu hayatını kaybetmişti. Vali Yazıcıoğlu'nun geçirdiği kaza sonrasında vefatına kadar yaşadığı süreci halkımız yakından takip etmişti. Gerek yakınlarının gerek doktorların gerekse ilâhiyatçıların konuyla alakalı açıklamaları basına yansdı. Vali Yazıcıoğlu'na doktorları beyin ölümü teşhisi koydular ve karar verilmesi durumunda fişinin çekilerek organlarının kullanılabilirliğini söylediler. Vali Yazıcıoğlu'nun kardeşi, eski Diyanet İşleri Başkanlarından Sait Yazıcıoğlu ise buna müsaade etmediklerini söyleyerek soruları şu şekilde cevapladı:

"Vücutun kendisinin işi sonlandırması, hem tıbbi etik açısından hem de din açısından bize daha uygun gibi geliyor."

CNN Türk'te yayınlanan Manşet programındaki tartışmada İstanbul Tabip Odası Başkanı Prof. Dr. Gencay Gürsoy Vali Yazıcıoğlu'nun durumunu geri dönüşü olmayan, organ vericisi olarak kullanılabilir bir "Hasta" olarak tanımlamış ve organların alınmasını "Pasif ötenazi" diye nitelendirmiştir.

Program katılımcısı Y. Nuri Öztürk ise "**Hayata ne şekilde olursa olsun bizim son verme hakkımız yok. Onun için beklemek lâzım. Din, ötenazi konusunda hiç cevaz vermez, orada da beklemek lâzım. Bu sadece pragmatik açıdan somut kişi meselesi değil, bu hayata ilke olarak saygının bir ifadesidir. Dinden bunu bekleyemezsiniz.**" diye konuşmuştur.

Vali Yazıcıoğlu'nu "Organ vericisi olarak kullanılabilir bir hasta" olarak tanımlayan Prof. Dr. Gencay Gürsoy şu ilginç bilgiyi vermiştir: **"Amerika'da bir kişi 1984'de trafik kazası geçirdi ve 19 yıl makinaya bağlı yaşadı. Geçenlerde uykusundan uyandı ve hayata döndü. Ve olmaz denilen oldu. Tıp dünyası bunu mucize olarak görüyor."**

Nitekim çıkan haberlerde birçok kimsenin bütün fizyolojik fonksiyonları, sona ermeden hastadan ümit kesmediğini ve kesinlikle ölü olarak tanımlamadığını görmekteyiz.

Beyin ölümünden dönüş yok

Vali Recep Yazıcıoğlu'nun kaybı, 'Beyin ölümü gerçekleşen kişi yaşatılmalı mı?' sorusunu gündeme getirdi. Uzmanlar beyin ölümü sonrası hastanın hayata dönmesinin mümkün olmadığını söylüyor

10 Eylül 2003

Radikal*

İlahiyatçılar: Fiş çekilmemeli

Eski Diyanet İşleri Başkanı Prof. Dr. Süleyman Ateş: Normal fonksiyonlarını sürdürürken, hastanın bağlı olduğu cihazın 'fişinin çekilmesini' vicdani kanaatlerime göre doğru bulmuyorum. Dinen de doğru değil. Doğal ölümün gerçekleşmesini beklemek daha doğru. Çünkü o insan manen yaşıyor. Canın ne zaman çıkacağını Allah bilir.

Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Zekeriya Beyaz: Hastanın fişi çekilemez. Hayatiyet devam ettiği sürece kimsenin bunu yapmaya hakkı yok. Temelde ayet şöyle der; 'İnsan öldürmeyin. İnsan öldürmek haramdır, günahdır.' Burada insan öldürülüyor mu? Orası şüpheli. Dinimizde 'Şüpheden kaçınınız' der. O yüzden bu şüpheden arınmak, uzaklaşmak gerekiyor. Kalp çalışıyor. Sadece hastanın değil, yakınlarının da durumu, psikolojileri dikkate alınmalı. Fişi çekildiği takdirde akıllarında hep bir 'acaba' kalacak.

Fiş çekilmeden kalbi çalışırken canlı canlı organların sökülüp bir başkasına takılmasına fetva veren bazı ilahiyatçıların Vali Yazıcıoğlu hadisesinde "Fiş çekilmemeli" diye konuşmaları ne kadar dikkate şayandır.

Yukarıdan beri arzetmeye çalıştığımız çelişkiler gözönüne alındığında ilahiyatçı profesörlerin dahi "Ölüm anı" hakkında net bir bilgiye sahip olmadıkları anlaşılmaktadır. Halbuki bu ilahiyatçıların bütün fetvalarında vericinin "Ölü" olması gerektiği dile getirilmektedir. Peki "Ölüm nedir?", "Ölüm anı ne zaman vuku bulmaktadır?", "Bütün insanlar benzer şekilde mi ruhunu teslim etmektedir?"

"Organ nakli"ne fetva verenler bu soruların cevabını verebiliyorlar mı? Hangi bilgiye dayanarak konuşuyorlar? Resulullah Aleyhisselâm görerek konuştu, kabir hayatından haber verdi. Siz nereden haber veriyorsunuz?

Kudüs Müftüsü: Arafat eceliyle ölmeli

Kudüs Müftüsü İkrime Sabri, günler, hafta ar aylar olsa bile Filistin lideri Yaser Arafat'ın yaşam destek ünitesinden çıkarılmasının caiz olmadığını söyledi.

Filistin Kurtuluş Örgütü yürütme kurulu ve El Fetih merkez komitesi toplantısı, sabaha karşı Paris'ten dönen Filistin Başbakanı Ahmet Kurey, eski başbakan Mahmut Abbas ve diğer üst düzey yöneticilerin katılımıyla yaklaşık 2 saat sürüyor.

Toplantı sürenken Mukata'ya gelen Filistin'in en yüksek dini otoritesi Kudüs müftüsü, toplantıya geliş amacının Filistin yönetimi liderlerine Yaser Arafat'ın destek ünitesinden çekilmesinin dinen caiz olmadığını söylemek olduğunu kaydetti.

Müftü, "Doktorların vazifesi hastayı iyi etmektir. O eceliyle ölmelidir" dedi.

Arafat'ı tarihin nasıl hatırlayacağını sorulması üzerine müftü, "Bunu tarihçilere bırakıyorum" dedi. Müftü, Arafat'ın Kudüs'e gömülmek istediğini defalarca kendine vasiyet ettiğini hatırlattı.

KUDÜS - AA
10 Kasım 2004 Çarşamba

Dünya Organ Naklinde Hemfikir Değil (Ahlâkî (Etik) Tartışmalar):

Organ Nakli hakkındaki dini, ahlakî, felsefî tereddüt ve tartışmalar bütün dünyada geçerliliğini koruyan bir konudur. ESOT ve EDTA/ERA isimli kuruluşların Almanya'nın Münih kentindeki ilk müşterek toplantısındaki görüşler "Organ Naklinde Ahlak, Adalet ve Ticaret" başlığı altında kitaplaştırılmıştır. Türkçe Çevirisi Editörlüğü Ekrem EREK tarafından yapılan ve Nobel Tıp Kitabevi tarafından basılan bu eserde yer bulan bazı açıklamaları burada nakletmek istiyoruz:

"Japonya ve bazı Asya kültürleri bugün bile beyin ölümünü kişinin ölümü olarak kabul etmez.

İnsan organizması tecavüzkâr girişimlere müsaait kabul edilmediğinden kişi ancak bütün organları hayatîyetini kaybettiğinde ölmüş olarak kabul edilir. Vital organların çıkarılması kişinin hayatını sona erdirdiğinden müsaade ancak kişi öldükten sonra alınabilir. Organ nakli ise, ancak organ yaşıyorsa yapılabilir. Aksi takdirde, biyolojik olarak naklin gerçekleşmesi imkansızdır. Joachim Gerlach'ın bir zamanlar söylediği gibi, 'bir insan ancak bütün organları fonksiyonları yitirdiğinde ölmüş kabul edilir' denirse bu kişinin organ nakli için organ vermesi imkânsızlaşır." (sayfa 178)

"Son zamanlarda Avrupa'da da –özellikle Alman filozoflar- beyin ölümünü refüze edici ve total olarak vücudun ölümünü kabul edici sesler yükselmeye başlamıştır. Onlar ölümün gerçekten oluştuğuna inanmak istemekte ve yapay aygıtlardaki kişilerden organ alınmasına karşı çıkmaktadırlar (5,7) Liechtenstein Academic of Philosophy'den Prof. Josef Seifert, beyin ölümü kriterlerine karşı çıkarak, yoğun bakımdaki bir kişinin kimliğinin değişmediğini ve tam organ ölümüne inandığını belirtmektedir. Reddedilemez bir tez de, bizim kişilere organ vericiler olarak yaklaşmamız, beyin ölümü olmuş kişileri organ vericiler olarak görmemizdir. Prof. Seifert için organ ve kalp alınıp nakledilmesi etik olarak doğru bulunmamaktadır." (Sayfa 178)

Bu toplantıda organ nakli önünde engel teşkil eden fikirlerin bertaraf edilmesi amaçlanmış olsa da, materyalist hayat felsefesine daha yakın olan Batı dünyasında bile bu konunun ciddi bir tartışma zemini bulunduğu da anlaşılabilir olmaktadır.

Nitekim Batı Avrupa'da "Beyin ölümü kriterini kabul eden" son ülke Danimarka'dır.

"Merak konusu olan olay Batı Avrupa'da Danimarka'nın beyin ölümü kriterini kabul eden son ülke oluşudur." (Sayfa 186)

"Bir televizyon programında bazı din bilginleri ve bir yazar organ naklini 'yamyamlıkla' eş değer tutmuşlardır." (Sayfa 186)

"Danimarka Etik Kurulu" ölüm kriteri olarak ***"Bir kişi: 1. Kalp ve dolaşım fonksiyonu 2. Solunum fonksiyonu, ve 3. Beyin faaliyetleri total ve geriye dönüşü mümkün olmayacak şekilde durmuşsa ölüdür."*** diye bir karar almıştır. (sayfa 186)

Aynı kararda "Beyin fonksiyonu kaybolan bir kişi" ölüm olayının içine girmiş kişi olarak tanımlanmış, ölü olarak tanımlanmamıştır.

Danimarka Parlamentosu 1990 yılında bu "Etik kurulu kararı"na rağmen "Beyin Ölümü Kriteri"ni kabul eden bir yasayı onaylamıştır.

Japonya "Beyin Ölümü"nü Kabul Etmiyor:

Japonya gibi ilimde, tıpta gelişmiş, yaş ortalaması çok ilerilere yükselmiş bir ülke "Beyin ölümü" kriterini kabul etmemekte, bu sebeple bu ülkede organ nakli ameliyatları da yapılamamaktadır. Aşağıdaki gazete haberlerinde bu durumun geçiştirilmeye çalışıldığı dikkati çekiyor. 1997 tarihli haberde büyük kamuoyu baskısından bahsedilirken bu haberi tekzip eder şekilde 1998 tarihli başka bir haberde ise "Japonyada son alınan karar gereği bir hasta kalp atışlarının durması ile 'ölü' sayıldığı için" bilgisi veriliyor.

Japon bebek engel tanımadı

11 aylık Japon bebek, ülkesinde çocuklara organ nakli yapılması yasak olduğu için ABD'de ameliyat edildi. Miami Jackson Memorial Hastanesi'nde gerçekleştirilen se-

Minik Miyuki yasa kurbanı

Japonya'daki yasal kısıtlamalar nedeniyle kalp nakli için ABD'ye giden seçir yaşındaki Miyuki Monobe'nin önceki gün ölmesi, ülkede büyük üzüntü ve tepki yarattı. Kabi delil: doğan Miyuki, organ naklinin Japonya'da yasalara aykırı olman nedeniyle ölümüyle Japonya'da bu konudaki yasalara sert eleştiriler gelmeye başladı. Japonya'da, "beyin ölümü" dini açıdan kabul edilmediği için organ nakli yapılamazken, California

YASAM

<http://www.miyuki.com.tr/1997/12/1/>

AKSAM

Canlı vericiden ilk akciğer nakli

Japonya'nın batısında bulunan Okayama Üniversite Hastanesi doktorları, hayatta olan vericilerden alınan ilk akciğer nakli ameliyatını gerçekleştirdiler. 24 yaşındaki hastaya, 48 yaşındaki yasanın sürdürebilecekleri belirtildi. Japonya'da son alınan karar gereği, bir hasta kalp atışlarının durması ile 'ölü' sayıldığı için, kalp ve akciğer gibi organ nakli ameliyatları çok nadir gerçekleştirilebiliyor. Doktorlar bu organların kısa sürede ameliyat için 'uygunluğunu' kaybettiğini belirtiyorlar. Ülkede daha çok olan

<http://www.aksam.com.tr/aksam/19981029/dunya/dunde.html>

Hukuki Boyut:

"Beyin ölümü" teşhisi konulması hakkındaki kriterleri ortaya koyan hekimler; "*Hiçbir beyin refleksinin bulunmaması ve bu durumun en az 24 saat sürmesi beyin ölümünün en önemli kriterleri.*" demektedirler.

Yandaki habere konu olan hukuk ihlali bu bilgi ile birlikte değerlendirilirse uygulamadaki vehameti kavramak daha kolay olacaktır. (Ancak yeni hukuki düzenlemeler maalesef "Beyin ölümü" tanısını koymayı kolaylaştıracak şekilde yapılmaktadır.)

10 Eylül 2003 tarihli Radikal haberinde Avukat Süleyman Anıl konunun hukuki boyutu hakkında şu bilgileri veriyor:

"Tıp, beyin ölümünün gerçekleşmesinden sonra kişiye 'ölü' dese bile hukukta 'ölünün' tanımı yok.", "Bu durumda hekim kimi zaman 'cinayetle' bile suçlanabiliyor. Hastanın makineden çıkarılması konusunda aile 'rıza' vermiş bile olsa hukuk bunu kabul etmeyebilir."

Hukuk'ta "ölüm anı" önemli bir konudur. Zira miras hukukunda kimin önce öldüğünün tesbiti terekenin geleceği hakkındaki kararı etkiler ve bazen dakikalar, hatta saniyeler bile önem kazanır. Yine canlı ile ceset arasında hukuki açıdan büyük fark vardır ve yerine göre mühim bir ihtilafa konu olabilir.

Hukukçular ölümü genel olarak bütün vücut fonksiyonlarının, solunum ve kalbin durması olarak kabul etmişlerdir.

Yargıtay'a göre ise ölümün gerçekleşmesi için bütün organların işlevlerini yitirmiş olması gerekir. Yargıtay 1. Ceza Dairesi'nin 11.08.1972 tarihli kararına göre "Ölüm anı bütün organlarının durduğu andır." (Bkz. Prof. Dr. Çağlar Özel, "Medeni Hukuk Açısından Ölüm Anının Belirlenmesi ve Ceset Üzerindeki Hakka İlişkin Bazı Düşünceler")

Adana'da organ savaşları

Belir KARAKOCA, Neşet KARADAĞ, Sevinç YAVUZ

24 Haziran 2001

16 Haziran gecesi, Adana Başkent Hastanesi, Dört doktor 19 yaşındaki Hünkar Gök'ün beyin ölümüne karar verdi. Savcı geceyarısı gelmediği için, gencin organları savcısız alındı. Şimdi bütün hastane personeli mahkemelik.

Yapılan incelemeden sonra doktorlar hakkında dört yıla kadar hapis cezası istemiyle dava açıldı.

Tamamıyla iddianamesinde şöyle diyor:

"2238 sayılı yasanın 14. maddesinde ölüden organ ve doku almak ancak kaza veya deprem, sel baskını, yangın gibi doğal afetlerde, ayrıca da yasadaki diğer şartların gerçekleşmesi halinde mümkündür. Müştekinin oğlu Hünkar Gök ise cinayete maruz kalarak yaşamını yitirmiş ve uğradığı hadisenin mahiyeti itibarıyla diğer şartlar oluşsa dahi organ ve doku alma koşulları gerçekleşmemiştir. Sanıklardan Adana Başkent Hastanesi Baştabibi Mustafa Turgut Noyan'ın organ alma ve nakli konusundaki talebi nöbetçi Cumhuriyet Savcısı tarafından olumsuz olarak cevaplanmasına rağmen sanık Turgut Noyan'ın emir ve organizasyonundaki diğer sanıklar yasaya aykırı olarak müşterinin talebi dışında karaciğer ve böbreklerinden ayrı olarak dalağını da almışlar ve alınan organların bir kısmı Ankara Başkent Hastanesi'nde Şevket Seyrek ve Mehmet Bal adlı hastalara nakil edilmiştir. Sanıkların 2238 sayılı yasanın 15. maddesinden cezalandırılmaları talep olunur."

Hukuki açıdan boşluk var

Avukat Süleyman Anıl (Hasta Hakları Derneği Yönetim Kurulu Üyesi):

Tıbbi açıdan bakıldığında bir hayata dönüş ihtimalinden bahsediliyorsa yaşam destek ünitesine bağlı olarak devam edilebilir. Yani 'bir ihtimal varsa' devam etmek gerekiyor.

Aksi halde bu pasif ötanaziye dönüşür ve bu da yasalara göre suçtur. Ancak yaşam destek üniteleri konusunda Türk hukukunda önemli bir boşluk var.

Tıp, beyin ölümünün gerçekleşmesinden sonra kişiye 'ölü' dese bile hukukta 'ölünün' tanımı yok. Bu da hukuki sorun yaratıyor. Bu durumda hekim kimi zaman 'cinayette' bile suçlanabiliyor. Hastanın makineden çıkarılması konusunda aile 'rıza' vermiş bile olsa hukuk bunu kabul etmeyebilir. Türk hukukunda bu konuda herhangi bir düzenleme yok. Ama benim kişisel görüşüm öyle, burada ölümlü organ alması suç değil, hatta suç değil.

'Kararı hâkim vermeli'

Ord. Prof. Dr. Sulhi Dönmezer: ABD'de hayatı sürdüren mekanizmanın durdurulması hâkimin kararına bağlıdır. Hekim kendi kararıyla durduramaz. Doktor, hastayı yaşama bağlayan mekanizmayı faaliyetten çıkaramıyor. Hâkime başvurularak karar alınması gerekiyor. Türkiye'de de aynı esasların uygulanması lazım. Hekim, herhangi bir ümit taşıyorsa, aile istese dahi makineyi faaliyetten çıkarmamalıdır.

<http://www.radikal.com.tr/haber.php?haberno=88165>

Radikal

Alman Nina Typol'ün Ölümü:

Yine yanda ibretlik bir haberi görüyorsunuz.

Nina Typol ismindeki genç bayanın organlarının kullanılabilmesi için karınıdaki bebeğe rağmen "Fişinin çekilmesi"; -tıbbi, dini, ahlâki bakımdan tasvip edilmesi mümkün olmayan bir hadise olduğu gibi- bu tür olaylarda hukukun ne kadar zorlandığının -hatta çığnendiğinin- tipik bir örneğidir.

Önce kürtaj sonra organ nakli

08 Şubat 2003 **AKSAM**

1.5 aylık hamile olduğu için makinelere bağlı olarak 6 ay daha yaşatılması gündeme gelen Alman gelin Nina için son karar verildi. Beyin ölümü gerçekleşen Nina'ya dün akşam kürtaj yapıldı. Ardından sabaha kadar süren bir operasyonla, kalp ve karaciğeri nakil için alındı.

Organları kaybedebiliriz

Konuyla ilgili son karar Özel İsviçre Hastanesi Başhekimisi Uzman Doktor Kazım Taş açıkladı. Taş, Nina Typol'ün 4 Şubat günü acil servise getirildiğini belirterek, 'Alnındaki kurşun yarasına, gerekli müdahaleler yapıldı. Ancak 24.00 sıralarında beyin ölümü gerçekleşti. Bu olaydan bir gün sonra da hastaya laboratuvar ve radyolojik tetkikler yapıldığında, 1.5 aylık hamile olduğu tespit edildi' dedi. Dr. Taş, suni solunum cihazını bebeğin yaşaması için çekmediklerini kaydederek 'Oluşturduğumuz uzman heyet bebeğin yaşamasının annenin kalp, karaciğer, böbrek gibi organlarının yitirmesine neden olabilecek bir risk olduğuna karar verdi. Organları kaybedebiliriz. Bu riski iki aileye de bildirdik. Yaptığımız görüşmede çocuğun doğması nelmesini ortu etmediklerini belirttiler. Ailenin kararına da uyarak, çocuğun alınmasına ani kalp yetmezliği baş göstermesi üzerine, bugün alınması planlanan organlarının hemen alınmasına karar verildi. İ.Ü. Tıp Fakültesi Hastanesi ile Koşuyolu Kalp Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nden oluşturulan 9 kişilik ekibin, saat 01.00'de başlayan operasyonu sabaha kadar sürdü. Nina'dan alınan

ORGAN NAKLİNİN TIBBÎ MAHZURLARI, ALTERNATİF TEDAVİ YÖNTEMLERİ

Organ Nakli Tıbbî Mahzurları Olan Bir Yöntemdir:

Her bir insanın parmak izi nasıl ki başka başka ise Hazret-i Allah organlarımızı da kendimize has yaratmıştır. Her bir insanın doku yapısı farklı farklıdır. Bu yüzden organ nakli yapılan hastalara vücudun bağışıklık sistemini baskılayıcı ilaçlar verilir. Vücut hastalıklara ve kanser gibi illetlere karşı savunmasız kalır. ... bütün gayretlere rağmen yüksek oranda "organ reddi" denilen hadise ile karşılaşmaktadır. ... Bu durumda hasta tekrar ameliyat masasına yatırılarak organ çıkartılmaktadır.

Tıbb-ı Nebevî ansiklopedisinde "Organ Nakli" başlığı altında insan vücudundaki ilâhi nizam şu cümlelerle anlatılmaktadır: **"Her insanın emsali ve benzeri bulunmayan bir sanat eseri olduğu, onun parmak izlerinden, ses tonuna, simasındaki farklılıktan organlarının hücrelerine kadar yayılmış olan özellikleriyle anlaşılmaktadır.**

... Vücutta müdafaa sisteminin bir kısmını teşkil eden ve akyuvarlar veya "Küreyvât-ı beyzâ" diye isimlendirilen bir çeşit hücreler gurubu vardır. Bu hücrelerin teşkil ettiği sistem, vücuda bir hastalık mikrobunun tasallutu karşısında bir asker gibi vazife görmekte, gerek salgıladıkları kimyevi maddelerle, gerekse bizzat kendileri mikrobun hücum ettiği bölgeye gidip, âdeta onları yemek suretiyle vücudu müdafaa etmeye çalışmaktadırlar. Ancak fevkalade enteresan olan nokta; vücuda herhangi başka bir şahsa ait yabancı bir organ nakledildiğinde, yine aynı sistem, vücuda yeni takılan organın bulunduğu bölgeye binlerce hücresiyle hücumla geçmekte ve bu yeni yabancı organı, salgıladıkları kimyevi maddelerle ve bizzat yaptıkları müdahalelerle tahrip etmektedirler. ... Bu sebepten dolayı organ nakilleri, hekimleri daima hayal kırıklığına uğratmış ve onların organ nakli mevzuundaki heveslerini kırmıştır. ... Nitekim kendisine başka bir insanın kalbi nakledilip 18 gün yaşayan hastanın, vücut müdafaa sistemleri tahrip edildiğinden ölümü zâturrenden olmuştur." (Tıbb-ı nebevî, Alpaslan Özyazıcı, sayfa 514)

Bu mahsurlar nakil yapılan kişi kadar canlı vericiler için de mevcuttur. Nitekim "Organ ve Doku Alınması, Saklanması ve Nakli Hakkında Kanun"un 7. maddesinin (a) bendinde Organ ve Doku alacak olan hekime vericiye "Organ ve doku alınmasının yaratabileceği tehlikeler ile, bunun tıbbi, ailevi, sosyal sonuçları hakkında bilgi vermek." zorunluluğu getirilmiştir.

Vücut organı reddediyor

Organ nakillerindeki en büyük sorun vücudun organı reddetmesi. Nakledilen organ, insan vücudu tarafından yabancı olarak görülüyor. Bu nedenle vücut yeni organı atmaya çabalyor. Operasyon sonrası üç tip ret olayı meydana geliyor. Ortalama her 10 vakadan 3 - 6'sında organ reddi görülüyor. Nakil yapılan hastaların yaklaşık yüzde 50'si belli bir zaman diliminde ret atakları geçiriyor.

, <http://www.milliyet.com/2001/08/23/guncel/gun03.html>

Organ Nakli Alternatifsiz Bir Tedavi Yöntemi Değildir:

Tıp çok hızlı ilerlemekte, organ naklinden çok daha iyi tedavi yöntemleri geliştirilmektedir.

Bu tür yöntemlere daha çok kaynak ve emek ayrıldığı zaman çok kısa zamanda büyük başarılar sağlanması mümkün olabilecektir. Bilim adamları tıbbî mahzurları çok olan ve insanın mükerremliğine aykırı bir yöntem yerine, aşağıda örnekleri görülen tedavi yöntemlerine zaman, emek ve para harcamalıdır, devletler ve kuruluşlar bilim dünyasını bu yönde teşvik etmelidir.

Anjiyo ile kalp kasına kök hücre nakledildi

Enfarktüs sonrasında kalp kasındaki dokuların bir bölümü ölen 12 hastanın kalbine İstanbul Tıp Fakültesi'nde, bir başka hastanın kalbine de Acibadem Bakırköy Hastanesi'nde kök hücre nakledildi. Kardiyoloji Anabilim Dalı öğretim üyesi Prof. Dr. Yılmaz Nijano ve Dr. Ali Deniztaş'ın kemik iliğinden alıp anjiyo yöntemiyle naklettiği hücreler, hem kalp kasına dânyüdü, hem de yeni damarlar oluşturdu.

DOKU REDDİ SORUNU YOK

Kemikten alınan kök ana-hücreler çeşitli organların doku hücrelerine dönüştürebiliyor. Kapslin kemik iliğinden alınan hücreleri kalbe aktarmak, eski sorunların yanı sıra, bağışıklık sistemi ve doku reddi gibi sorunları da ortadan kaldırıyor.

Hürriyet, 30 Temmuz 2004

Tıpta Devrim

HABER

08 Temmuz 2011

Hastanın kök hücreleriyle kaplı sentetik (yapay) soluk borusu başarıyla nakledildi.

Uluslararası bir cerrah ekibi İsveç'te dünyanın ilk yapay organ naklini yapıp.

Londra'da bilim adamlarının geliştirdikleri yapay (sentetik) soluk borusu hastadan alınan kök hücrelerle kaplandı. Geliştirilmiş bu yapay organ, 9 Haziran'da başarıyla hastaya nakledildi.

Verici (donör) gerektirmeyen bu teknik sayesinde, vücudun organı reddetme riski de bulunmuyor.

Kalp nakli tarih oldu

www.aksam.com.tr 31 Ağustos 2001

İlik hücreleriyle hasarlı kalp dokuları onarıldı. Yakında kalp nakline ihtiyaç duyulmayacak. Almanya'nın Heinrich-Heine Üniversitesi kardiyologları uzun zamandır üzerinde çalıştıkları araştırma sonunda kalp sorunları olan ve kalp nakli için bekleyen hastalar için umut veren sonuçlar elde ettiklerini açıkladı. Uzmanlar, çalışmalarında kullandıkları yöntem ile ilik hücreleriyle kalbin zarar gören dokularını yenilediklerini belirtti. Araştırmayı yürüten uzmanlardan Ketty Schwartz, ilik hücrelerinin bazı koşullarda cilt, kas, sinir gibi farklı dokulara dönüşme özelliğine sahip olduğunu açıkladı.

[<< ÖNCEKİ](#)

[SONRAKİ >>](#)

[| Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

**İNSAN HAYATINA VE MEMATINA HÜRMETSİZLİK
ORGAN MAFYALARININ İŞİNİ KOLAYLAŞTIRIYOR**

Türkiye tıp ilminde büyük mesafeler katetmiş, dünya çapında hastaneleri ve uzmanları bulunan bir ülkedir. Bununla beraber insan hayatı ve sağlığı hakkında çok büyük bir denetimsizlik bulunmaktadır. Bu durum Türkiye'yi yasadışı organ ticaretinin en büyük merkezlerinden birisi haline getirmiştir.

Haberlerde geçen; dış ülke bağlantıları, yabancı ülkelerden gelen hastalar, ameliyatlara giren yabancı doktorlar -genelde hemen hepsi aynı ülkeden- dikkatlen kaçmıyor. Yakalanıp meslekten uzaklaştırılan bir doktor birkaç yerde tekrar karşımıza çıkıyor. Basın bu tür haberlerin üzerine yeterli dercede gitmemesi bu tıp insanlarının işini kolaylaştırıyor.

'Çocuğumun karaciğerini çalıp, sattılar!' 'K tacirleri!'

Geçirdiği trafik kazası sonucu hayatını kaybeden 4 yaşındaki çocuğun ailesi tarafından bağışlanan organın para karşılığı satıldığı iddia edildi.

ABD askeri organ satıyor

ABD askeri istihbarat raporlarına göre Irak'taki Amerikan askerleri organları ticaret yapıyor. Elu Suriye ve diğer bölgelerde hastaları organları alıyor. Folluca'da tespitleri paraları 1000 doları yak. Organ acıları 500'e kadar çıkıyor.

'Türkiye organ köprüsü'

İsviçreli parlamenter Mangold'un, Avrupa Konseyi tarafından onaylanan raporuna göre; Türkiye organ ticaretinde çok önemli bir geçiş noktası...

GÜVEN ÖZALP Strasbourg

Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi'nde (AKPM) önceki gün onaylanan bir rapor, Türkiye'nin organ ticaretinde geçiş noktası olduğunu ortaya koydu. İsviçreli parlamenter Ruth Gaby Vermot Mangold'un hazırladığı rapor, Avrupa'daki organ nakli şebekelerinin merkezlerinden birinin Türkiye olduğunu vurguluyor. Batı Avrupa ülkelerindeki organ nakli talebinin organ kaçakçılığını körüklediğini vurgulayan rapor, 3 bin dolara alınan bir böbreğin 250 bin dolara satıldığına dikkat çekiyor.

İnsanın değeri sıfır organları 250 milyar

İnsan hayatının hiçe sayıldığı üçüncü dünya ülkelerinde "Organ tacirleri" kaçırılan insanları öldürüp, kalplerini, böbreklerini, ciğerlerini parça parça satıyorlar!

Toplu mezardan organ mafyası çıktı

03.04.2001
Biraz gün önce Çeçenistan'ın başkenti Caharkele'de Daçni denen yerleşim biriminde iç organları çıkarılmış insanlarla dolu bir toplu mezar ortaya çıkarılmıştır. Sonra benzer bir mezar da Halkale'de bulundu.

Rusya'da 4 doktor, organları için hastayı öldürme planı yapmakla

Organ çetesi Avrupa basınında

Alman Bild gazetesi organ mafyasının tuzağına düşen Rumen Niku'nun dramına yer verirken, Türkiye'nin adeta yasadışı bir ameliyathane haline geldiğini belirtti.

[<< ÖNCEKİ](#) [SONRAKİ >>](#)

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

MUHTEREM ÖMER ÖNGÜT -K.S.- HAZRETLERİ'NİN "İNSANIN YARATILIŞI VE ORGAN NAKLİ" İSİMLİ ESERİNİ VE ŞAHSINI HEDEF GÖSTERMEYE MATUF MEDYA HABERLERİ SEBEBİYLE YAPILAN HUKUKÎ MÜCADELE

(Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri'nin İslâm'ı müdafa maksadıyla yaptığı neşriyat ve yayınladığı broşürlerin ülkemizde ve küfür memleketlerinde halka duyurulması bazı mahfilleri rahatsız etmiş, bu Zât-ı âli'yi hedef göstermek isteyenler "Organ Nakli" hakkındaki eserini kullanarak kendisine komplolar kurmaya çalışmışlardır. Sabah Gazetesi ve bu gazete ile aynı gruba bağlı olan Merkez Haber Ajansı bu komploda kullanıldı. 2004 yılında bu ajansın genel müdürü olan Savaş Ay'ın muhabirleri Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri

röportaj kabul etmediği halde randevusuz olarak kendisini misafir sıfatıyla ziyarete geldiler, merak ettiklerini söyleyip hatıra kalması için resim çekmek istediklerini söylediler. "Sizde kalacaksa çek, kalmayacaksa çekme." diye açıkça ikaz edilmelerine rağmen, organ nakli ile ilgili röportaj da vermedikleri halde çektikleri fotoğrafı 30 Kasım tarihli Sabah Gazetesi'nde "Korkunç Fetva" başlığı altında röportaj vermiş gibi yayınladılar. Bu görüşme Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri'nin bir yakını tarafından kasete alındığı için komploları meydana çıktı, rezil oldular, tekzipler yayınlamak zorunda kaldılar. Her birisi bir yere savruldu. Aşağıda bu tertibi yapanların sebep olduğu karalama kampanyasının ayrıntıları ve yapılan hukuki mücadelenin özetini Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri'nin "İnsanın Yaratılışı ve Organ Nakli" isimli eserinden kısaltarak özet olarak arz ediyoruz.)

Sahibi olduğum Hakikat Aylık İslâm Dergisi'nin 2004 yılının Haziran, Temmuz, Ağustos, Eylül, Ekim ve Kasım sayılarında gerek misyonerlik, gerekse dış devletlerin bu maske altında yürüttükleri faaliyetler hakkında neşriyat yapılmıştır. Ayet-i kerime ve Hadis-i şerifler'in nuru ile bu fitne ve fesada karşı yapılan yayınlara halkımız çok büyük teveccüh göstermiştir. Ayrıca gerek "Hıristiyanları Hidayet ve Gerçek Kurtuluşa Davet" etmek, gerekse halkımızın İslâm dininin hıristiyanlık hakkındaki hüküm ve beyanlarını öğrenmeleri gayesiyle çok sayıda broşür basılmıştır. Ecnebi dillerine de çevrilerek hıristiyanlara hakikati, İslâm'ın tevhid esaslarını duyurmak için çalışmalar yapılmıştır.

Akabinde "Organ Nakli" hakkındaki görüşlerimizin çarpıtılarak ve röportaj yapılmış gibi gündeme getirilmesi; bu haberlerin yukarıda ifade ettiğimiz faaliyetlerle bağlantılı olduğunu düşünmemize sebep olmuştur.

Bununla beraber bu yayınlara "Organ Nakli" hakkındaki yanlış kanaatlerin bertaraf edilmesi, konu hakkındaki İslâm hükümlerinin duyurulması gibi bir hayra vesile olmuştur.

Sabah Gazetesi'nin Yayıncısı:

İleride arzedeceğimiz üzere bu haber sebebiyle gazete mahkeme kararıyla tekzip yayınlamak zorunda kalmıştır. Zira gazete muhabiriyle yaptığımız görüşme röportaj olmadığı gibi bu görüşmede gazete haberindeki sözlerin hiçbirini konuşulmamıştır.

Şöyle ki:

Daha evvel görüşme istekleri reddedilmesine, röportaj yapmayacağımızı söylememize rağmen 26 Kasım 2004 tarihinde Merkez Haber Ajansı muhabiri iki kişi ikametimize gelerek görüşme talep etti. Misafirliklerine hürmeten kendilerini kabul ettik. Bu görüşme tarafımızdan kaydedilmiş ve tekzip için açılan mahkemelerde yargı mercilerine arz edilmiştir.

(26 Kasım 2004 tarihinde Merkez Haber Ajansı Muhabiri Ercan Sarıkaya ile yapılan görüşmenin kasedinin tarafımızdan deşifre edilmiş metni:

- (Ömer Öngüt) ... artık bizden röportaj geçmiş, yaşım seksen. Sonra bu mevzuatta birçok değişiklikler oluyor, hoşuma gitmiyor, sade hayatı yaşamayı tercih ediyorum. Bu gibi işler de üzücü iş oluyor. Bir gün Hürriyet'le görüşüyoruz. "Bu sözler sizde kalsın. Bu resmi madem ki istedin, basma!" Fakat peki diyor, hiçbir tanesini yapmıyor. Başka bu hususta bir arzunuz olur mu?

...

- (Muhabir) Ben merak ettiğim için de gelmiştim.

- ... Efendim bu hususta, röportajdan başka ne isterseniz sizinle görüşebilirim. Fakat görüşebilirim diyeceğim amma, durumum elhamdülillâh şöyle. Bir mevzuâta merak ediyorum. Bakıyorum bir-iki sayfa okuyorum hemen kapatıyorum. Dimağ artık yetmiyor, çalışmıyor. Çünkü çok yüklüyüm. Şimdi çıkmış olan bu kadar kitap var.

...

-- (Muhabir) Allah'ım nazardan korusun.

-Hususi bir arzularınız var mı?

...

- ... Daha doğrusu iki gayemiz var bizim. İman ve vatan. Anlatabildik mi? Çünkü ben vatanın ne olduğunu çok iyi biliyorum. Bunun sebebi ben Yugoslavya'da doğdum. O bayrak var ya, siz bayrağın şerefini bilmezsiniz, çünkü bu bayrak altında büyüdünüz. Anladınız mı? Bayrağın şerefini bilmezsiniz. Amma yabancı bir bayrak altında büyüseydiniz o zaman bayrağınızın kıymetini bilirdiniz. Ben bunu çok iyi bildiğim için... Ben aslen Seyyid-i Kâinat Sebeb-i Mevcûdat Efendimiz'in aslındanım, Medine-i münevvere'denim. Orada kalabilirdim. Hatta 52'de kalmaya da gittim ve fakat baktım ki oranın halkı Resulullah Efendimiz'e karşı çok lâubali. "*Ben lâubâli yaşamaktansa hasretle yaşayayım daha hayırlı.*" dedim, buraya geldim.

...

Efendim hususi bir arzularınız var mı?

-Fotoğraf ricâ ediyor efendim.

-Sizde kalacaksa çek, kalmayacaksa çekme. Çünkü hayatta şöhretten kaçırım.

...

Sizde kalacaksa çekin, sizde kalmayacaksa çekmeyin. Çünkü dediğim gibi gazeteye koymayın, şöhretten çok kaçıyorum.

Peki yavrum! Oldu yavrum!

(Ercan Sarıkaya ismindeki genç resmi çekti, sonra Ersin Kızılkaya ismindeki arkadaşına verdi, bir de kendisi ile çekilmesini istedi.)

- Bir tane yeter.

- (Muhabir) Yanınızda oturmak istedim.

- Efendim sen dikkat et ahirette yanyana olalım. Dünya hayaldir. Bir Hadis-i şerif var: "Dünyada garip gibi ol, yolcu olduğunu bil, nefsini öldür de ehl-i kubur haliyle yaşa!" buyuruluyor.

Onun için sen ahiret birliğini tercih et. Dünyada ayrılmak kolay, çünkü bugün üstte, yarın attayız.

--(Muhabir) İnşallah.

...

Hususi bir arzunuz var mı?

--(Muhabir) Sadece bir şeyi merak ettim, gideceğim. Organ bağıışı yapmak dinen câiz değil mi?

-Efendim ben şimdi size kısa bir şey söyleyeyim. Bütün yaratıklar bir yana olsa, Hazret-i Allah'ın emri esastır. Mahlûkun hükmü yoktur. Biz Allah'tan korktuğumuz için Âyet-i kerime Hadis-i şerif, Âyet-i kerime Hadis-i şerif, Âyet-i kerime Hadis-i şerif... Hiç lâf konuşmayız biz. Onun için lâf konuşanlara da meydan vermeyiz.

--(Muhabir) Allah râzı olsun.

-Ben Allah'tan korkarım, çünkü ben huzur-u ilâhî'ye çıkacağım, beni hiç kimse kurtaramaz.

--(Muhabir) Müsaadenizle efendim. ...

.

Yukarıda arzettiğimiz görüşme ile gazetede ki haber arasındaki farkı siz kıyas edin. Nitekim gazetenin tekzip yayınlaması için açtığımız mahkeme bu gerçekler sebebiyle lehimize neticelenmiş ve gazete tekzip yayınlamak zorunda kalmıştır.

CEVAP VE DÜZELTME

PAZARTESİ 21 ŞUBAT 2005

Sahsımı Hedef Gösteren Yayına Cevaptır
Sabah Gazetesi Sorumlu Müdürü Sabah Gazetesinin 30 Kasım tarihli nüshasının ilk sayfasında Ercan Sarıkaya imzası ile ve "Özel Haber" spotu altında manşetten yayınlanan haber; "İnsanın Yarattığı ve Organ Nakli" isimli eserimdeki ilmi yayınlar çarpıtarı ve şahsım okuyucuya hedef gösterilerek takdim edilmiştir.

Öncelikle bize müracaat eden basın kuruluşlarına ve muhabirlerine hiç kimse ile röportaj yapmayacağımızı söyledik. Ve röportaj yapmış da değiliz. Şahsıma müracaat eden ve ikamet adresine gelen muhabirleriniz de röportaj yapmayacağımı söyledim. Yayınlanmaması şartıyla resmimin çekilmesine hatıra binaen müsaade ettim.

Ancak iznim olmadan resmim yayınlanarak ve röportaj hasmı verilecek haberi şekillendirmeniz, üstelik "Korkunç Fetva" diye büyüğe manşet atmanız, bununla yetinmeyerek "... kitabında lanetler yağdırdı", "... kin kusuyor" şeklinde hakaret ve iftiralara yer vererek objektif habercilikle hiçbir alakası olmayan, ilmi mülahaza ve tespitleri tamamen çarpıtmaya yönelik, gazetecilik ilkeleri ile kesinlikle bağdaşmayan, yanlış ve tek tarafı yayınızdaki şiddetle kinıyorum.

Kitabımızda asla kullanmadığımız "Şeyhim dedi bu fetvayı verdi", "Okuma yazma bilmediği için...", "Organ bağışını teşvik eden Diyanet İşleri Başkanlığı görevlileri ve profesörlerini ise 'katil' ilan ediyor" şeklinde uydurma ve yalan ifadelerle, konuyla hiçbir alakası olmayan, halkın hassasiyetini celbetmiş kapkaççı cinayetlerinden bahisle şahsım halkın gözünde mahkum edilmek istenmiştir.

Kişilik haklarına saldırı fiilinin açık bir tezahürü olan bu yayın anlayışınızı protesto ediyor, sizi adalet ve hakkaniyete davet ediyorum.

Organ Nakli mevzuuna gelince: Bu konu hakkındaki "İnsanın Yarattığı ve Organ Nakli" isimli eserimizde de görüleceği gibi bizim beyanlarımız Ayet-i kerime ve Hadis-i şerif'tir. Bütün kitaplarımızda olduğu gibi.

Bir tek Ayet-i kerime bütün insanları görüşüne bedeldir.

Allah-u Teala Ayet-i kerime'lerinde:

"Kendi elinizle kendinizi tehlikeye atmayın." (Bakara: 195)

"Kendi kendinizi katletmeyin" (Nisa: 29) buyuruyor.

Organ nakli daha kişi ölmeden, organlar canlı iken yapılıyor. Beyin fonksiyonlarının durmuş olduğuna hükmedilerek nakil yapılıyor. Halbuki o anda kalp çalışır vaziyettedir. İşte bu kişinin takdir-i ilahî ile bitkisel hayattan çıkma imkanı ve ihtimali de vardır. Misalleri de çoktur.

"Allah'ın izni olmadan hiç kimse ölmez, o belli bir süreye göre yazılmıştır." (Al-i imran: 145)

Fakat daha kalp durmamışken organlar alındığı için, vasiyet eden için bu bir intihar oluyor.

Resullullah-sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"Bir adamın yarısı vardı. (İstirabına dayanamayıp) kendisini öldürünce Allah-u Teala: 'Kulum acele ederek bana geldi, ben de ona cenneti haram kıldım' buyurdu." (Buhari. Tecriid-I Sarih: 668)

Bu gibi kimselerin cehennemde ebedi kalması, haram olan intiharı helal saydığı takdirdedir.

Bir Hadis-i şerif'te şöyle buyuruyor:

"Kendi kendini boğan kimse, cehennemde kendini boğa boğa, kendini vuran kimse de cehennemde kendine vura vura azab eder." (Buhari. Tecriid-I Sarih: 669)

Allah-u Teala insanoğluna verdiği değeri, ikram edip şerefliendirdiğini, onu en güzel bir şekilde ve mükemmellikte yarattığını Ayet-i kerime'sinde haber vermektedir:

"Andolsun ki biz insanı mükerrem kıldık (üstün bir izzet ve şeref'e mazhar kıldık)." (İsra: 70)

Daha ölmemiş, kalbi çalışır bir vaziyette bulunan bir kimsenin organlarını almak, o kimsenin ölmesine mücip olur, böylece de bir mümin öldürülmüş olur. Belki o kimse bitkisel hayattan çıkacaktı. Bu yüzden mahzuruldur.

"Kim bir cana kıymamış, ya da yeryüzünde bozgunculuk yapmamış olan bir kimseyi öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibidir." (Malde: 32)

Burada insan hayatının ne kadar değerli olduğu gözler önüne serilmektedir.

Hazret-i Aişe -radiyallahu anha-Validemiz'den rivayet edildiğine göre Resullullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Ölünün kemliğini kırmak, onu diri iken kırmak gibidir." (Ebu Davud: 3207 - Ibn-i Mace: 1616)

Hadis-i şerif'ten; kişinin hayatta

iken eziyet duyduğu şeylerden ölü ekin de eziyet duyduğu anlaşılmaktadır.

Nitekim Ashab-ı kiram'dan Abdullah bin Mesud -radiyallahu anh-:

"Bir mümine ölü iken eziyet etmek, hayatta iken eziyet etmek gibidir." demiştir.

Hadis-i şerif'ten maksat; dirinin kemliğini kırmak haram olduğu gibi, ölünün kemliğini kırmak da haramdır.

Ebu Davud'un haşiyesinde, Süyuti bu Hadis-i şerif'in sebebinin şöyle zikretmektedir:

Cabir -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre şöyle demiştir:

"Biz Resullullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile beraber, bir cenazeye çıktık. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- kabrin kenarında oturdu, biz de beraberinde oturduk. Mezar kazıcısı toprak altından bir bacak veya kol kemliği çıkardı. Onu kırmak istedi.

Resullullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Onu kırman Senin onu ölü iken kırman, onu diri iken kırman gibidir. Lakin onu kabrin kenarında toprağa göm" buyurdu.

Ummü Seleme -radiyallahu anha-Validemiz'den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde Resullullah sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Günah hususunda ölünün kemliğini kırmak, onu diri iken kırmak gibidir." (İbn-i Mace: 1617)

Cabir bin Abdullah -radiyallahu anh-den rivayet edilmiştir:

Tufeyl bin Amr ed-Deysi -radiyallahu anh- Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e gelerek "Ya Resulellah! Muhkem bir kal'aya ve muhafızların yanına gitmek ister misin?" demiş. (Cabir 'Cahiliye devrinde Devs kabilesine ait muhkem bir kal'a vardı." diyor.)

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buna razı olmuştu. Çünkü Allah muhafızlığı Medine'li Ensar'a ayırmıştı.

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Medine'ye hicret edince Tufeyl bin Amr-radiyallahu anh- de Medine'ye hicret etti. Onunla birlikte kavminden bir zat da hicret etti. Fakat Medine'de sıklıkla. O zat hastalandı ve sabırsızlık ederek oklarını aldı, onlarla parmak eklerini kesti. Derken ellerinden kan fışkırmaya başladı, sonra da öldü.

Daha sonraki günlerde Tufeyl bin Amr -radiyallahu anh- onu rüyasında gördü. Kılık kıyafeti güzel olmasına rağmen elleri sarı idi. Tufeyl

-radiyallahu anh- ona "Rabbin sana ne yaptı?" diye sordu. O da "Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- in yanına hicret ettiğim için beni affet." diye cevap verdi. Tufeyl -radiyallahu anh- "Neden seni ellerini sarımsı görüyorum?" deyince:

"Bana 'Senin bozduğum bir organını biz düzeltmeyiz' denildi." cevabını verdi.

Tufeyl -radiyallahu anh- bu rüyayı Resullullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e anlattığında:

"Allah'ım! Onun ellerini de affeyle!" diye dua etti. (Müslim: 116)

Ayrıca: "Bir insanı diriltin bütün insanlığı diriltmiş gibidir." (Maide: 32)

Ayet-i kerime'sini delil olarak göstermektedirler. Bu Ayet-i kerime gafflette bulunmasından dolayı ruhu ölmüş olanlara aittir, cesetle ilgili değildir.

Hayat kurtarmaya gelince: Esaretten, trafik kazasından, suda boğulmaktan, ateşe yanmaktan, düşmandan, doktorun niyet-i hallsa ile yaptığı müdahale ve buna benzer kurtarmalar zahiri kurtarmadır. Bunlara kurtarma denir, diriltme denmez.

Şehitlik mevzusuna gelince:

Allah yolunda ölen veya öldürülen hakiki şehitlerin yanında bir de hükmen şehit olanlar vardır. Bunlar ahiret hükmü bakımından şehit sayılırlar.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resullullah sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz "İçiniden kimi şehid sayarsınız?" diye sordular. "Ya Resulellahi Allah yolunda öldürülen şehiddir." dediler. "O zaman ümmetimin şehidleri gerçekten azdır" buyurdular. "Peki kimlerdir ya Resulellah?" denildiğinde buyurdular ki:

"Allah yolunda öldürülen şehiddir. Allah yolunda ölen şehiddir. Taundan ölen şehiddir. Karın ağrısından ölen şehiddir." (Müslim: 1915)

Hülasa-i kelimat:

Nakil için kullanılacak organın hastanelerin morglarındaki ölülerden değil de beyin ölümü gerçekleşmiş olan kişilerden alınması kişinin bütünüyle ölmeden hayatına müdahale edildiğinin delili değil midir?

Kaldı ki; biz ilahî hükümleri, Ayet-i kerime ve Hadis-i şerif'leri esas tutuyoruz. İlimi konuşuyoruz. Sizin zannınıza uymuyor diye bu şekilde sansasyon çıkartmak için yayıncılık yapmak, hakkaniyeti ve adaleti gözetin hiç kimseye yakışmaz."

Omer Öngüt

21 Şubat 2005 tarihli Sabah gazetesinde mahkeme kararı ile yayınlanan tekzip metni

Bu nasıl tekzip!

ERGÜN BABAHAN

İki yargıcı, tartışmalı hadislerle organ başışına 'cinayet' diyen tekzibe izin verdi

SABAH cevap ve düzeltme hakkına sahiptir. Ama bugün SABAH'ın övünm sayfalarında, laik Türk Adaliyeti'nin iki yargıcının kararıyla böyle bir tekzip metni okuyacaksınız ki, fahiş bafis ve aştirele dayanıyor.

BU tekziple, organ nakline ilişkin tıbbi uygulamaların cinayet ve günah olduğu, bunun dayanışmanın tartışmalı hadisleri olduğu görüşü, İskim Arasan ile Çelen'in kararı sonucu kamuoyuna duyurulmuş olacaktı.

BASIN özgürlüğünü ve laik hukuku tehlikeye sokan, Türkiye'nin geleceği için büyük tehdit oluşturan bu kararı Adaleci Bakan ile Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kuruluna da dikkatine sunuyoruz. ZŞ'YE

Türkiye'nin en iyi gazetesi

Sabah Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Ergün Babahan'ın yargı kararına tepki gösteren yazısı 21 Şubat 2005 tarihinde gazetesinin sürmanşetinden yayınlandı.

Tekzipleri yayınlamak zorunda kalan medya kuruluşları ve yazarları tekzip metninde Âyet-İ kerime ve Hadis-İ şerif'lerin bulunmasını dillerine dolanışlar ve ayıpları bu şekilde kapatmak istemişlerdir. Ancak bu hareketleri ile "Özrü kabahatinden büyük" misali bilerek veya bilmeyerek Âyet-İ kerime ve Hadis-İ şerif'lere olan inanç ve bakışlarını ortaya koymuşlardır.

Bu yorumlar sebebiyle "Dünden Bugüne Tercüman" gazetesinin "Medya Metre" isimli basın takip köşesinde yayınlanan değerlendirme yazısını aşağıda görmekteyiz. (27 Şubat 2005)

Tekzibin de irticacısı olur mu?

Geçtiğimiz hafta Türk basını bir tekzip tartışması yaşadı. Ömer Öngüt isimli bir şahıs, 'İnsanın yaradılışı ve organ nakli' adını taşıyan kitabında, organ naklinin İslâmiyet'e aykırı olduğunu iddia etmiş, bu iddia, Savaş Ay ve Bekir Coşkun tarafından ağır bir biçimde eleştirilmişti. Ömer Öngüt, mahkemeye müracaat ederek, cevap ve düzeltme hakkını kullanınca, Sabah'ta Ergun Babahan, Hürriyet'te ise Bekir Coşkun, tekzip kararını veren mahkemeyi eleştirdiler. Ergun Babahan, Sakarya İkinci Asliye Ceza Mahkemesi hâkimi Bekir Nabi Çelen'i ve İkinci Sulh Ceza Mahkemesi hâkimi Abdülkadir Arasan'ı suçlayarak, kararın laik hukuku tehlikeye soktuğunu ve hadislere dayandırıldığını ileri sürdü. Bekir Coşkun ise, aynı paraleledeki şu görüşleri dile getirdi: "Ancak cumhuriyet yasaları değil, şeriat hukukun hükümlerini içeren bir tekzip, mahkeme kararıyla ülkenin büyük gazetelerinde yayınlattılıyorsa bu düşündürücüdür."

Oysa, her iki gazete tarafından 'şahı hacı fırtış efendi', 'korkunç fetvacı', 'sahte şeyh' diye nitelendirilen Ömer Öngüt'ün, cevap hakkını kullanmasından tabii ne olabilir ki. Bu kişi, pekâlâ kendi inancına göre, organ nakline karşı da çıkabilir. Dünyada da, böyle düşünenlerin sayısı hiç de az değil. Ama maalesef Türkiye'de bir kişi dindar oldu mu veyahut inancından kaynaklanan bir

düşünceyi dile getirdi mi, sanki ona hakaret etmek mübah, onu savunmak ise günah.

Galiba bir yerlere, şöyle bir de mesaj veriliyor: 'Hâkimler, bizim gibi laik insanlara karşı mürteci şeyhi tutuyor!'

İnsaf!!! Cumhuriyetin değerleri üzerinden polemik yapıp, haklı çıkmaya çalışmaktan ne zaman vazgeçeceğiz?

21 Şubat 2005 tarihli Sabah gazetesinde Savaş Ay'ın köşesinde mahkeme kararı ile yayınlanan tekzip metni

PAZARTESİ 21 ŞUBAT 2005

CEVAP VE DÜZELTME

Sahsına Yapılan Hakaretlere Cevaptr
Sayın Yusuf Yazıcıoğlu,
Sabah Gazetesi Sorumlu Müdürü
Gazetenizin 1 Aralık 2004 tarihli nüshasının 20. sayfasında Savaş Ay imzası ile yayınlanan makale şahsımı zan ve töhmet altında bırakmaya çalışan bir zihniyetle ve hakaret ifadeleri ile kaleme almıştır.

Öncelikle "Korkunç fetvacı", "Şih Ömer", "Sahte şeyh" şeklindeki hakaret ve iftiraları iade ediyorum. İslam dini ve İslam tasavvufu hakkında ne kadar ilminiz olduğu okuyucunun malumdur.

Kaldı ki, bugüne kadar "Ben şeyhim" gibi bir beyanımız olmamıştır. Zira biz mahviyete ve tevazuya çok değer veririz, bunu tavsiye ederiz.

Makalenizde yorumdan öte çarpıtmalar bunlarla sınırlı değildir. "Okuma yazma bilmediği için kendisine okunan ayet ve hadisleri yorumlayarak..." diye yazmanız bir gazetecide bulunması gereken araştırmacılığın asgari ölçülerinin dahi yerine getirilmediğini gösteriyor. Habere konu olan kitabımızın 282. sayfasında şahsım hakkında bilgi veren iki sayfalık izahın 5. ve devamı paragrafları okumuş olsaydınız okur-yazar olduğumuzu ve bu eserleri hangi ilimle yazdığımızı öğrenmiş olurduz.

Başlıkta kullandığınız "Ayakkabı tamircisiymiş" ifadeleri de hakaret ve aşağılama maksatlıdır. Biz 16 yaşımız-

da esnaflığa başladık. 1940'lı yılları şartlarında ayakkabı imal eden, Türkiye'nin birçok şehrinde müşterileri olan bir ticaret erbabı idik. Maddi imkanlarımız yerinde olmasına, birçok ziyaretçimiz bulunmasına rağmen yüksünmeden önümüzde önlüğümüz ile şahsımıza ait dükkanda ayakkabı imalatı ve tamirciliği yapmaya devam ettik. Geçimimi daima alın terimle, ticaretimle kazandığım paralarla temin etmişimdir. O kadar eserimiz vardır hiçbirisinden bir kuruş menfaatim olmamıştır. Kaldı ki esnaf veya zanaatkar olmak ilim tahsili ve neşri için engel midir ki, böyle küçümseyici bir başlık kullanılmıştır. Sizin bu tavrınız geçimini ayakkabı tamirciliği ile sağlayan binlerce insanımıza da saygısızlıktır. Bizi itham etmek isterken kendi değerinizi ortaya dökmüş oldunuz.

Bu yazının hangi tarafını tutsak elimizde kalıyor. "Ricanın yaptığını emir yapamaz" diye senelerce nasihat eden bir insana "Emir veriyor" diye yaftalarda bulunuyorsunuz.

"Hakikat Eğitim Kültür ve Yardımlaşma Vakfı" İzmir 9. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 17.11.1988 gün ve 3969 esas, 944 sayılı kararıyla kurulmuş resmi bir kurumdur. Düzenli olarak gerek Vakıflar Genel Müdürlüğü'nce, gerekse mülki erkanca faaliyetleri denetlenmektedir. Yardımlaşma ve dayanışmayı sağlamak, ihtiyaç sahiplerine yardım etmek, eğitim ve kültür faaliyetlerinde bulunmak, bu tür faaliyet-

lerde bulunanları desteklemek maksadıyla kurulan Hakikat Vakfı gayesine uygun çalışmalar yapmış ve yapmaktadır. Yazınızda resmi hüviyeti haiz sosyal bir müesseseyi karalamaya dönük ifadeleriniz de kesinlikle kabul edilemez bir cürümdür. Bununla yetinmeyerek sosyal yardımlaşma çerçevesinde yapılan resmi faaliyetleri bile dilinize doluyorsunuz.

"Misyonerlik faaliyetlerine karşı broşür bastırın..." diye başlayan ve kalın harflerle yazarak dikkat çekmeye çalıştığınız paragraftan sizin misyonerlik faaliyetlerine destek veren bir zihniyete sahip olduğunuz sonucuna varmamız gerekiyor.

"Vilayetin tam karşısında" diyerek sanki illegal bir faaliyeti ihbar ediyormuş gibi elinizdeki basını adeta bir silah gibi kullanarak çarpıtma bir zihniyetle bizi resmi kurumlara hedef göstermeye çalışıyorsunuz.

Biz öteden beri "Devlet ittifaktan doğar, devletsizlik ise nifaktan..." diye ilan etmişiz, gerek dinde gerekse vatanındaki bölücülerle eserlerimizle mücadele etmişizdir. Bu tavrımız İslam dini bunu emrettiği içindir. Tesettür mevzuu da böyledir. İlahi hüküm bellidir. Mühim olan Hazret-Allah'ın emrettiği yerlerin örtülmesidir.

Laubali ve mütekebbir bir üslupla, karalama niyeti ile kaleme alınmış, bu yanlış makalenizi kınıyor, bu tekzip metnini yayınlanmasını rica ediyorum."
Ömer Öngüt

Medya'da çıkan bu haberlerde dikkat edilirse "Organ Nakli" mevzuunun açıklığa kavuşması gayesi ile haber yapmak gibi bir durumun söz konusu olmadığı, daha ziyade ismimiz üzerinde bir kampanya yapıldığı görülecektir.

Bu kampanyanın tesirinde kalarak hiçbir araştırma yapmadan ve işin hakikatini öğrenmeden yazı yazan daha başka gazete ve yazarları da mahkeme kararlarıyla tekzip yayınlamak zorunda kalmışlardır.

İlgili gazetelerde yayınlanan tekzip metinleri de aşağıdaki gibidir.

24 Şubat 2005 tarihinde Hürriyet Gazetesi'nde Bekir Coşkun'un köşesinde mahkeme kararıyla yayınlanan tekliz metni:

Bekir COŞKUN
ONUNCU KÖY

bcoskun@hurriyet.com.tr

Cevap ve düzeltme

ŞAHSIMA yapılan hakaretlere cevaptır.
Sayın Necdet Tathcan.

Hürriyet Gazetesi Sorumlu Müdürü.

Gazetenizin 3 Aralık tarihli nüshasının 3. sayfasında **Bekir Coşkun** imzası ile yayınlanan makalede başka bir gazetenin çarpıtarak gündeme getirdiği **"İnsanın Yaradılışı ve Organ Nakli"** isimli eserimizden alıntı yapılarak ve yine aynı haberde geçen ifadelerin benzeri **"Adapazarı-Düzce-Bursa yöresinde beş bin müridi var"** gibi tanımlar kullanılarak isimim verilmeden, ancak **"Birkaç gündür gazetelerde-televizyonlarda izliyorum"** şeklinde gündemi takip eden herhangi bir kimsenin kimden bahsedildiğini çok açıkça anlayabileceği ifadelerle şahsıma hakaretlerde bulunulmuştur.

Hiçbir ciddi gazeteye, gazetecilik vasfını hak eden hiçbir yazara yaklaşmayacak bir hakaret ifadesi kullanılarak kısa bir makalede tam altı kez **"Şeyh Fıfış Efendi"** şeklindeki hakaret bir nakarat gibi tekrarlanmıştır. Makale **"Kıçı demez mi?"** şeklinde hakaret ve sövgülerle devam etmiştir. **"Cüppesi, şalvarı, göbeğine kadar sakalı"** gibi şahsımla ve görüşümlle alakası olmayan çarpıtma

tanımlar kullanılmıştır. Bu yazının okuduğu haberde kullanılan resimlerimi görmediği düşünülmemeyeceğine göre burada da açıkça iftira filminin işlendiği görülecektir.

Üstelik şahsım üzerinden Müslümanlık ve İslam dini karanılamaya çalışılmış, **"Müslümanların insanlığa hizmet için bir tek olsun buluş-keşif yapmadıkları..."** denilerek halkımızın inancı gericiliğin sebebi gibi takdim edilmiştir. Yazının geneli değerlendirildiğinde halkın inancına ve dini duygularına hakaret edildiği görülecektir.

Yazar kendince **"Ayakları demez mi: Namaza Japon araba ile gittim"** gibi örnekler vermiştir. Anlaşılan yazar Japon yasalarının kalp durmadan kesinlikle organ nakline izin vermediğini, oysa kalp durduktan sonra birçok hayatı organın organ naklinde kullanılmadığını bilmiyor.

"İnsanın Yaradılışı ve Organ Nakli" eserimizde görüleceği üzere bizim beyanlanmaz **Ayet-i Kerime** ve **Hadis-i Şerif**lere dayanmaktadır. Yer kısıtlaması sebebiyle mevzuu burada izaha imkan bulamıyorum. Şu kadar var ki; bir tek **Ayet-i Kerime** bütün insanlarm görüşüne bedeldir. **Allah-u Teala Ayet-i Kerime'lerinde:**

"Kendi elinizle kendinizi tehlikeye atmayın."
(Bakara: 195)

"Kendi kendinizi katletmeyin!" (Nisa: 29)
buyuruyor.

Böyle bir makalenin gerek yazar tarafından yazılabilmiş olmasını, gerekse gazete yönetiminin bunun yayınlanmasına izin vermesini şiddetle kınıyor, bütün bu iftira ve hakareti iade ediyorum. Sizin gibi bir yayın kuruluşunun meslek ilkelerinizi bu derece ayaklar altına alabilmesini okuyucunun takdirine havale ediyorum.

Omer Ongüt

Sevgili okuyucular yukarıdaki teklizbin yayınlanmasına Sakarya 2. Sulh Ceza Mahkemesi karar verdi.

Yarın görüşmek üzere. B.C.

[<< ÖNCEKİ](#)

[| Hakikat'te Bu Ay | Diğer Sayılar | Ana Sayfa |](#)